RİSALE-İ NUR'DA BATINİ TEFSİR TEHLİKESİ

Birinci baskı:Ağustos 2005

GÜNEŞ
YAYINCILIK

Darülaceze Caddesi No: 9
Ekşioğlu İş Merkezi B Blok D: 5
Okmeydanı - İstanbul
Tel:(0212) 220 15 60

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cd. No:17 Yenibosna-İstanbul
Tel:(0 212) 451 70 70

İ Ç İ N D E K İ L E R

G İ R İ Ş

Yakın tarihin en büyük İslam alimlerinden biri olan Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin yazmış olduğu Risale-i Nur Külliyatı, yüzbinlerce insanın hidayetine vesile olmuş çok önemli eserlerdir. Bediüzzaman'ın samimi üslubu, tefekkürleri ve hikmetli anlatımı, her okuyan için önemli bir yol gösterici ve hidayet rehberi olmuştur. Risale-i Nurlar'ın geniş kitleler üzerindeki bu samimi etkisi son derece açıktır. Her biri son derece samimi örneklerle ele alınmış olan tüm bu konuların anlatımındaki sadelik ve açıklık her kesimden insanın kolaylıkla anlayabileceği şekildedir.

Ancak tüm bu üstün özelliklerine rağmen kimi çevrelerde, Bediüzzaman'ın eserlerinin anlaşılabilmesi için tefsir edilmesi gerektiği şeklinde yanlış bir kanaat söz konusudur. Sözde Risaleler'de şifreli ve karmaşık bir anlatım olduğu, düz okumayla anlaşılamayacağı ve bu şifreleri de ancak bu konuda bilgi sahibi olan belirli kişilerin çözebilecekleri düşünülür. Bediüzzaman'ın açık anlatımının ardında bir de batıni anlam gizlendiği; dolayısıyla Bediüzzaman'ın anlatmak istediği gerçeklerin de ancak batıni tefsir ile anlaşılabileceği öne sürülür. Bu bakış açısı kimi zaman öyle bir dereceye gelebilmektedir ki, Bediüzzaman'a büyük bir sevgi ve saygı duyan kimseler dahi, Bediüzzaman'ın söylediklerinin anlaşılabilmesi için **"Risaleler'deki sözlerinin yeterli olmayacağını"** öne sürebilmektedirler. Bu sözleri, yalnızca özel sırlara vakıf, özel tefsir gücü olan, özel yeteneklere ve hislere sahip bazı özel kişilerin **"batıni tefsir"** yaparak anlayabileceğini savunmaktadırlar.

Risaleler konusundaki bu yaklaşım özellikle de Bediüzzaman'ın ahir zaman ve Hz. Mehdi konusundaki açıklamalarında gündeme gelmektedir. Bediüzzaman'ın ve onun kaleme almış olduğu Risale-i Nur Külliyatı'nın Mehdilik görevini üstlendiği yönünde bir hüsn-ü zanna sahip olan kimseler, Bediüzzaman'ın özellikle de bu konuyu reddeden açıklamalarını kabullenmekten kaçınmakta ve bu sözleri çeşitli şekillerde tevil etme yoluna gitmektedirler.

Kuşkusuz ki bu durum, söz konusu düşünceyle hareket eden kimselerin bazı konularda birtakım endişeler taşımalarından kaynaklanmaktadır. Yoksa Bediüzzaman'ın Risaleler'de yer alan her bir sözünün ne kadar hikmetli ve anlaşılır olduğu açık ve bilinen bir gerçektir. Her kelimesi gerçekleri içeren bu Risaleler, Bediüzzaman Said Nursi hayattayken yayınlanmıştır. Bediüzzaman eserlerini bizzat kendisi tashih etmiş ve düzeltmiştir. Milyonlarca kişinin bu konuları eserlerinden öğreneceğini bilerek kaleme alan Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerindeki manaları ümmetine aktarırken şüphesiz ki her zaman olduğu gibi zerre kadar doğruların dışına çıkmamıştır. Neyin doğru olduğunu düşündüyse ve gerçek kanaati ne ise onları yazmıştır. Bu nedenle eserleri tamamen saf gerçekleri yansıtmaktadır. Bediüzzaman, "bir Risale-i Nur talebesi olarak ben de bunlara uyuyorum" diyerek, hayatta olduğu süre içerisinde eserlerinde yazdıklarının doğruluğunu defalarca tasdik etmiştir. Tüm bunların yanı sıra

Bediüzzaman, eserlerinde sözlerinin yeniden bir kez daha tefsir edilmesine karşı olduğu yönündeki fikirlerini de açıkça beyan etmiştir. Risaleler'in ikinci bir kez tefsir edilmesinin, sözlerini aslından uzaklaştırarak anlamını yitirmesine ve yanlış çıkarımlara neden olacağını belirtmiştir. Dolayısıyla tüm bunlara rağmen yaşadığı yüzyılın müceddidi olan Bediüzzaman Said Nursi gibi büyük bir İslam aliminin eserlerinin anlaşılamadığı, bu nedenle de veciz bir şekilde kaleme almış olduğu, apaçık sözlerinin bir kez daha tefsir edilmesi gerektiği yönündeki fikirler hem yanlıştır hem de Bediüzzaman'ın bizzat kendi ifadeleriyle tümüyle çelişmektedir. Böyle bir yaklaşım, büyük bir müceddidin eserlerinin tümünden kuşku duyulmasına yol açacak sakıncalı bir girişim olacaktır. Unutulmamalıdır ki, büyük müceddid Bediüzzaman'a karşı gösterilecek gerçek sevgi ve saygı, onun büyük bir samimiyetle kaleme aldığı eserlerine sahip çıkmayı, onun gerçekte söylemek istediklerini tam anlayıp onu desteklemeyi gerektirmektedir.

Bu kitabın amacı da bu doğrultuda **"batın tefsirciliği"** konusunu ele almak, bu düşünce ile yapılan tefsirlerin yanlışlığını ve Bediüzzaman'ın izahlarıyla ne kadar çeliştiğini bizzat Bediüzzaman Said Nursi'nin sözleriyle ortaya koymaktır. Böyle bir yöntemin ne tür sonuçlara yol açabileceğini, Risaleler ve Bediüzzaman'ın sözleri üzerinde nasıl zararlar oluşturabileceğini hatırlatmaktır.

HİCRİ 13. ASRIN BÜYÜK MÜCEDDİDİ; BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ

Geçtiğimiz yüzyılın müceddidi olan Bediüzzaman Said Nursi, hayatını Allah'ın varlığını ve Yüceliğini anlatmaya, İslam'ın değerlerini yükseltmeye adamış, bu yolda birçok zorluklarla karşılaşmış, derin bir imana sahip, büyük bir mütefekkirdir. Hayatı boyunca büyük bir fikri mücadele örneği sergilemiş, hikmetli karar ve davranışlarıyla Müslümanlara örnek ve öncü olmuş mübarek bir şahıstır. Eserlerinde ortaya koyduğu ilim, ihlas, belagat ve daha birçok özellikten, kendisinin belki de İslam tarihinin en büyük velilerinden biri olduğu anlaşılmaktadır.

Bediüzzaman Said Nursi, derin bilgiler içeren beş bin sayfalık Risale-i Nur Külliyatı ile milyonlarca insanın hidayetine vesile olmuş büyük bir mütefekkirdir. Hicri 13. asrın müceddidi olan Bediüzzaman, eserleriyle Müslümanlara ışık tutmuş, Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşamış ve mücadelesiyle örnek bir kişilik olmuştur. Yaşadığı dönem, meydana gelen dünya savaşları nedeniyle, belki de tarihin en zor, en sıkıntılı yılları olmuştur. Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılma yıllarından, vefatı olan 1960 yılına kadar, yaşanan maddi, manevi çok büyük zorluklar zamanında, sarsılmaz bir fikri mücadele veren Bediüzzaman, değerli fikirleriyle, milletimize zararı olacak ideolojilere bir set olmaya çalışmış ve iman hakikatlerinin tebliği ile Müslümanların manevi yönden güçlenmelerine vesile olmuştur. (Allah ondan razı olsun.)

Bediüzzaman Hazretleri, büyük bir müceddid olarak, her zaman inandığı gibi yaşamış ve düşündüğü gibi konuşmuştur. Seksen yedi yıllık uzun ömrünü ihlas ve samimiyet ile inandığı Kuran ahlakını anlatarak geçirmiştir. Bu hizmeti esnasında her zaman doğruları ifade etmiş, hatta bu nedenle yirmi sekiz yılını hapishanelerde ve sürgünde zor şartlarda geçirmiştir. Buna rağmen hiçbir zaman söylenmesi gereken gerçekleri ifade etmekten kaçınmamış, hangi şart ve ortamda olursa olsun hiçbir konuda, özellikle imani konularda Kuran ve Peygamberimiz (sav)'in sünneti doğrultusunun dışına çıkmadan gerçekleri çok açık ve net izah etmiştir. Başkaları tarafından yadırganacak, yanlış anlaşılacak diye, doğruları gizlemenin ve anlamı değişecek şekilde sözü eksik veya farklı söylemenin Kuran ahlakına aykırı olduğunu da yine Bediüzzaman ifade etmiştir. Bediüzzaman, söylenilen her sözün doğru olması gerektiğini belirterek doğruluğun önemini de şöyle vurgulamıştır:

"Yol ikidir: Ya sükût etmektir (susmaktır). ***Çünkü söylenilen her sözün doğru olması lazımdır.*** *Veya sıdktır (doğruluk). Çünkü İslamiyetin esası, sıdktır (doğruluktur). İmanın hassası, sıdktır (doğruluktur). Bütün kemalata îsal edici (iyiliklere ulaştıran), sıdktır. Ahlak-ı aliyenin (yüksek ahlakın) hayatı, sıdktır (doğruluktur). Terakkiyatın mihveri (ilerlemenin merkezi) sıdktır (doğruluktur). Alem-i İslam'ın nizamı*

(İslam aleminin düzeni) sıdktır (doğruluktur). Nev'-i beşeri kabe-i kemalata îsal eden, (insanlığı ahlak ve terbiyeye ulaştıran) sıdktır (doğruluktur). Ashab-ı Kiram'ı (sahabeleri) bütün insanlara tefevvuk ettiren (üstün kılan) sıdktır (doğruluktur). Muhammed-i Haşimî Aleyhissalatü Vesselam'ı meratib-i beşeriyenin (insanlık derecesinin) en yükseğine çıkaran, sıdktır (doğruluktur)." (İşarat-ül İcaz, s. 82)

Dolayısıyla Bediüzzaman, kendisine yöneltilen her soruya doğru cevap vermiş ve eserlerine doğru olarak geçirmiştir. Ahir zaman ile ilgili kendisine yöneltilen sorulara karşı da hiçbir zaman suskun kalmamış, her konuyu en ince ayrıntısına kadar izah etmiştir. Bu nedenle, bu konularda anlattığı her sözü, her anlattığı konu gibi birebir gerçekleri yansıtmaktadır.

YANILTICI BİR AKIM "RİSALE-İ NUR'DA BATIN TEFSİRCİLİĞİ"

BATIN TEFSİRCİLİĞİ NEDİR?

Batın tefsirciliği Bediüzzaman'ın sözlerinin, Risaleler'in her okuyan tarafından anlaşılamayacak bazı gizli ve şifreli anlamlar taşıdığını öne sürer. Bu bakış açısına göre, Bediüzzaman'ın düşüncelerini öğrenmek isteyen kimselerin, Bediüzzaman'ın sözlerini Risaleler'den değil, batın tefsircilerinin açıklamalarından anlamaya çalışmaları gerekmektedir.

BU DÜŞÜNCEYE GÖRE BEDİÜZZAMAN'IN SÖZLERİNİ YALNIZCA KİMLER ANLAYABİLİR VE BATIN TEFSİRCİLİĞİNİ KİMLER YAPABİLİR?

Bediüzzaman'ın Risaleler'de yer alan sözlerinin, yalnızca özel bazı sırlara vakıf, özel tefsir gücü olan, özel yeteneklere ve hislere sahip bazı özel kişilerin **"batıni tefsir"** yaparak anlayabilecekleri savunulur. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın Risaleler'de yazmış olduğu sözlerini de ancak sadece bu belirli şahısların anlayabileceği öne sürülür.

RİSALELERDE BATINİ TEFSİR GEREKTİĞİNE İNANILAN BAŞLICA KONULAR NELERDİR?

Batın tefsirciliğine göre, anlaşılabilmesi için tefsir edilmesi gereken başlıca konular arasında Bediüzzaman'ın, ahir zaman, Hz. İsa'nın ve Hz. Mehdi'nin gelişi ve İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılmasına ilişkin açıklamaları yer almaktadır. Bediüzzaman'ın bu konulardaki izahları son derece açık ve anlaşılır olduğu halde, Bediüzzaman'ın bu sözlerinin aslında açık anlatımının tamamen dışında çok daha farklı anlamlar içerdiği ve bunların da ancak batıni tefsir yapabilen kişiler tarafından izah edilebileceği düşünülür.

Bediüzzaman eserlerinde yüzlerce sayfa boyunca Hz. Mehdi'nin sahip olacağı özellikler hakkında bilgi vermiş, kendisine Mehdiyet konusunda hüsn-ü zan ile yaklaşan kimselere ise, kendisinin Hz. Mehdi de olması gereken özellikleri taşımadığını belirterek cevap vermiştir. Ancak Bediüzzaman'a bu yönde hüsn-ü zan besleyen söz konusu kişiler, Bediüzzaman'ın bu sözlerinin aslında gerçekleri yansıtmadığını; Bediüzzaman'ın kanaatinin bunun tam tersi yönünde olduğunu ve bunları da sözlerindeki şifreli anlatımlarda gizli olduğunu düşünmektedirler. Oysa ki kitabın ilerleyen bölümlerinde detaylı olarak inceleneceği gibi, Bediüzzaman eserlerinde kendisinin Mehdi olmadığını ve bunun delillerini, yüzlerce sayfa boyunca yaptığı izahlarla çok anlaşılır ve tevile yer bırakmayacak şekilde açıklamıştır.

BEDİÜZZAMAN'IN SÖZLERİNİN ASLINDA TAM TERSİ ANLAMLAR İÇERDİĞİNİ ÖNE SÜRMEK DOĞRU MUDUR?

Milyonlarca kişinin, anlattığı konuları eserlerinden öğreneceğini bilerek kaleme alan Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerindeki manaları topluma aktarırken her zaman olduğu gibi zerre kadar doğruların dışına çıkmamıştır. Neyin doğru olduğunu düşündüyse ve gerçek kanaati ne ise onları yazmıştır. Bu nedenle eserleri tamamen saf gerçekleri yansıtmaktadır.

Batıni tefsir anlayışı ise, Bediüzzaman'ın sözlerinin aslında gerçekleri yansıtmadığını, Bediüzzaman'ın eserlerinde inandığı şeylerin tam aksine bilgiler vererek onlarca yıldan beri sözde tüm İslam ümmetini aldattığını, asıl inandığı gerçeklerin ise yalnızca söz konusu batın tefsircileri tarafından anlaşılabileceğini savunmaktadır. Böyle bir düşünce şekli ise, her ne kadar iyi niyetle ortaya atılsa bile, hiç kuşkusuz ki Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'ne karşı çok galiz bir hakaret, büyük bir zulüm ve iftira olur. Çünkü bu, Bediüzzaman gibi değerli ve üstün ahlaklı bir şahsın bu konuda yüzlerce sayfa boyunca yazdıklarının "yalan" olduğunu iddia etmek anlamına gelir ki, bu da böylesine değerli bir İslam alimine karşı yapılan çok büyük bir bühtan ve iftiradır.

Böyle bir yaklaşım tarzı, bu düşünceyle hareket eden kimseleri töhmet altında bırakır. Bediüzzaman gibi derin imanlı büyük bir müceddidin, eserlerinde, düşündüğü ve inandığı şeylerin tam tersine açıklamalarda bulunması hiçbir şekilde söz konusu değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın vefatından yıllar sonra böyle bir iddia ile ortaya çıkmak, her ne kadar iyilik adına, Bediüzzaman'ı sevme adına yapılmış dahi olsa, Bediüzzaman adına çok büyük bir suçlama olur. Onu yalancılıkla itham eden ve yüzlerce sayfa ile ümmeti aldattığını iddia eden böyle bir yaklaşım ise hiçbir vicdanın kabul etmeyeceği bir davranıştır.

Ayrıca bu, böylesine değerli bir müceddidin kaleme aldığı Risaleler'in tümünü şüpheli hale getirecek son derece tehlikeli bir girişimdir. Bunun gibi pek çok kişi, birbirinden farklı iddialarla ortaya çıkıp "Bediüzzaman Said Nursi burada böyle demiştir ama bunların tamamı bir taktiktir, yalandır; doğrusunu bize söyledi" dese bu ne kadar geçerli olacaktır? Böyle bir durumda bir süre sonra Risale-i Nur'da yer alan her konu için bir şey söylenebilir ve Bediüzzaman'ın eserleri gerçek manasından ve hikmetinden giderek uzaklaşır. Böyle bir tehlikeyi önlemek ise, Bediüzzaman gibi değerli bir İslam aliminin bizzat yazıp tasdik ettiği apaçık sözlerini korumakla mümkün olacaktır.

RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI HER OKUYANIN ANLAYABİLECEĞİ HİKMETLİ ESERLERDİR

Bediüzzaman'ın apaçık ve hikmetli sözlerinden oluşan Risaleler'de anlatılanlar okuyanlar tarafından kolaylıkla anlaşılmaktadır. Bediüzzaman'ın ifadesiyle ***"avamdan havassa ya da bir ortaokul talebesinden bir filozofa kadar okuyan herkesin kolaylıkla anlayabileceği"*** *(Kastamonu Lahikası, s. 70; Şualar, s. 549)* kadar anlaşılır

sözleri, batını anlamı farklı diyerek başka şekilde tefsir etmek ve yorumlamak son derece yanlıştır. Bu tür bir bakış açısı, Risaleler'in aslından uzaklaşmasına neden olacak bir çalışmadır. Bu durumda isteyen herkes Bediüzzaman'ın sözlerine kendi bakış açısıyla yeni bir yorum getirebilecek ve yanlış çıkarımlara yol açabilecektir. Bu şekilde Risaleler de, Bediüzzaman'ın gerçek sözlerini değil, bu sözleri kendi bilgi ve anlayışı içerisinde tefsir eden kişilerin düşüncelerini yansıtan eserlere dönüşecektir. Böyle bir tefsir mantığının Bediüzzaman'ın veciz ve samimi bir dille kaleme aldığı Külliyatı üzerinde nasıl bozucu bir etki oluşturacağı dikkatle değerlendirilmesi gereken bir konudur.

Nitekim Bediüzzaman'ın bizzat kendisi eserlerinde pek çok kez bu konunun önemini ifade etmiş; böylesi bir anlayışa karşı olduğu yönündeki fikirlerini beyan etmiştir. Bu sözlerinden birinde Bediüzzaman böyle bir tefsir anlayışının nasıl suistimale açık hale geleceğini ve bu yolla Risaleler'de anlatılan hakikatlerin nasıl aslından uzaklaşıp değişeceğini şöyle hatırlatmıştır:

Nur'un metni, izaha ihtiyacı olsa, ya satırın üstünde, ya kenarda haşiyecikler (açıklamalar) yazılsa daha münasiptir (uygundur). Çünkü metin içine girse, teksir edilen nüshalar ayrı ayrı olur, tashih (düzeltme) lazım gelir. ***Hem su-i isti'male kapı açılır, muarızlar*** *(karşı çıkanlar)* ***istifade ederler. Hem herkes senin gibi muhakkik*** *(hakikati araştırıp inceleyip bulan)* ***müdakkik*** *(inceden inceye tetkik eden, en ufak gizli şeyleri bile görmeye çalışan)* ***olmaz, yanlış mana verir, bir kelime ilave eder, ehemmiyetli bir hakikatı kaybetmeye sebeb olur****. Ben tashihatımda (düzeltmelerimde) böyle zararlı ilaveleri çok gördüm... (Emirdağ Lahikası Elyazma, s. 661)*

Bediüzzaman eserlerinde ayrıca, **"Risale-i Nurlar herkes tarafından anlaşılamaz"** inancını taşıyanlara, bu eserlerin "**kadın, erkek, memur ve esnaf, alim ve feylesof gibi her türlü halk tabakasının okuyup anlayabileceği**" kadar kolay anlaşılır olduğunu defalarca vurgulamıştır. Kuşkusuz ki Bediüzzaman'ın bizzat kendi eserleri hakkında belirttiği bu yorumları, Risale-i Nur Külliyatı'nın batını olarak tefsir edilmesi gerektiği düşüncesine yine Bediüzzaman'ın dilinden açıklık getirmekte ve bu bakış açısının yanlışlığını ortaya koymaktadır. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıklayan sözlerinden bazıları şöyledir:

... ***bütün bu risalelerde, bütün derin hakaik*** *(hakikat)****, temsilat*** *(örnekler)* ***vasıtasıyla, en ami*** *(cahil)* ***ve ümmi*** *(tahsilsiz)* ***olanlara kadar ders veriliyor****. Halbuki o hakaikin (hakikatlerin) çoğunu büyük alimler "tefhim edilmez" (anlatılamaz) deyip, değil avama, belki havassa da (ilim sahibi kimselere de) bildiremiyorlar. (Mektubat, s. 373)*

... Risale-i Nur bu vazifeyi; en dehşetli bir zamanda ve en lüzumlu ve nazik bir vakitte, ***herkesin anlayacağı bir tarzda,*** *hakaik-i Kur'aniye (Kuran hakikatleri) ve imaniyenin en derin ve en gizlilerini gayet kuvvetli bürhanlar (deliller) ile ispat eder. (Şualar, s. 748)*

Risale-i Nur şimdiye kadar hiçbir ilim adamının tam bir vuzuh *(açıklık, netlik, anlaşılırlık)* ***ile isbat edemediği en muğlak*** *(kapalı, anlaşılması zor olan)* ***mes'eleleri, gayet kolay bir şekilde en basit avam tabakasından tut da en yüksek havas tabakasına kadar herkesin istidadı*** *(kabiliyeti)* ***nisbetinde anlayabileceği bir tarzda şübhesiz tam ikna' edici bir şekilde izah ve isbat etmesidir****. Bu hususiyet hemen hemen hiçbir ilim adamının eserinde yoktur. (Gençlik Rehberi, s. 240)*

Risale-i Nur; ***bütün tabakat-ı beşere*** *(insan gruplarına)* ***hem medrese, hem mekteb, hem kışla, hem hekîm, hem hakim olarak, en amî*** *(cahil)* ***avamdan en ehass-ı havassa*** *(en halis ilim sahiplerine)* ***kadar ders verip, talim ve terbiye etmesi bizce meşhuddur*** *(aşikardır, açıkça görülmektedir). (Kastamonu Lahikası, s. 70)*

... ***Risale-i Nur'u kadın, erkek, memur ve esnaf, alim ve feylesof gibi her türlü halk tabakası okuyup anlayabiliyor****. Kendi istidadları (kabiliyetleri) nisbetinde gördükleri istifadeler karşısında ona bir kat daha sarılıyorlar. Liseliler, üniversiteliler, profesörler, doçentler, feylesoflar okuyorlar. Bu münevver (eğitim görmüş, ilim sahibi) sınıflar fevkalade istifade ettikleri gibi; Risale-i Nur'un harikuladeliğini ve te'lif (yazım) san'atındaki üstünlüğünü tasdik edip hayretler içerisinde bütün külliyatı okumak iştiyakına (şevkine ve arzusuna) sahib oluyorlar. (Şualar, s. 549)*

Bu rağbet ve şiddetli alaka hiçbir psikolog, sosyolog ve feylesofun eserinde görülmemiştir. Onlardan ancak tahsilli kimseler istifade edebilmişlerdir. ***Bir ortaokul çocuğu veya okumasını bilen bir kadın, büyük bir feylesofun eserini okuduğu zaman istifade edememiştir. Fakat Risale-i Nur'dan herkes derecesine göre istifade etmektedir****. (Şualar, s. 549)*

BEDİÜZZAMAN'IN AHİR ZAMANA İLİŞKİN
İZAHLARI TEFSİR GEREKTİRMEYECEK KADAR AÇIKTIR

Ahir zaman ile ilgili konular doğrudan Risale-i Nur'dan mı, yoksa batıni tefsircilerden mi anlaşılır?

Hicri 13. asrın büyük müceddidi Bediüzzaman Said Nursi, Risale-i Nur Külliyatı'nda geleceğe dair birçok önemli haber vermiştir. Neredeyse yarım asır önce yaşamış olmasına rağmen Bediüzzaman'ın eserlerinde vermiş olduğu tüm bilgiler ve geleceğe yönelik işaretler Allah'tan bir rahmet ve mucize olarak hep doğru çıkmıştır. Bediüzzaman'ın geleceğe dair müjdelediği olaylar arasında ahir zamana yönelik hikmetli açıklamaları da yer almaktadır. Kuşkusuz Allah'ın üstün bir ilimle desteklediği böyle feraset ve ilim sahibi bir şahsın verdiği bu bilgiler, tüm Müslümanlar için önemli bir rehber ve yol gösterici niteliğindedir.

Bediüzzaman'ın eserlerinde, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin hangi tarihlerde ve nasıl bir ortamda ortaya çıkacakları, ne gibi faaliyetlerde bulunacakları, yardımcıları, mücadeleleri, İslam ahlakını tüm dünyaya nasıl hakim kılacakları konularında geniş açıklamalar yer almaktadır. Bediüzzaman'ın bu konulardaki anlatımları düz bir okumayla, her okuyanın kastedilen anlamı anlayabileceği kadar sade ve açıktır. Dolayısıyla bu bilgileri "batıni tefsir" adı altında bir kez daha açıklamaya çalışarak bu konulara farklı yorumlar getirmek, samimi bir yaklaşım olmayacak ve Bediüzzaman'ın açıkça söylediklerini reddetmek anlamına gelecektir.

Nitekim ilerleyen bölümlerde Bediüzzaman'ın ilgili sözlerinden verilen örneklerle, Bediüzzaman'ın bu konuları ne kadar kesin üsluplarla; tartışmaya ve tefsire gerek bıraktırmayacak kadar anlaşılır bir şekilde anlattığı kolaylıkla görülebilecektir.

BATIN TEFSİRCİLERİ RİSALE-İ NUR'U NASIL YORUMLAMAKTADIRLAR? AHİR ZAMAN VE MEHDİYET KONUSUNDA YAPILAN BATINİ TEFSİRLER NELERDİR? BEDİÜZZAMAN NE DEMEKTEDİR? TEFSİRCİLER NE DEMEKTEDİRLER?

1-Bediüzzaman "Kendisinin seyyid olmadığını" söylemektedir, 'bu konuda doğru söylememenin de dine uygun olmadığını' ifade etmektedir; tefsirciler, "Hayır, seyyiddir" demektedirler.

Bediüzzaman'a göre:

Hz. Mehdi'nin hadislerde bildirilen en önemli özelliklerinden biri de, **"SEYYİD"** yani Peygamber Efendimiz (sav)'in soyundan olmasıdır:

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah ***BENİM EHL-İ BEYTİMDEN (SOYUMDAN) BİR ZATI*** *(Hz. Mehdi'yi) gönderecek. (Sünen-i Ebu Davud, 5/92)*

Bediüzzaman da aşağıdaki sözünde, kendisinin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmadığını, Hz. Mehdi'nin ise bu mübarek soydan olacağını belirtmiştir:

... ***HEM MEHDİLİK İSNADINI HİÇ KABUL ETMEDİĞİMİ BÜTÜN KARDEŞLERİM ŞEHADET EDERLER****. Hatta Denizli'deki ehli vukuf (bilgi sahibi kişiler) eğer Said mehdiliğini ortaya atsa bütün şakirtleri (talebeleri) kabul edecek dediklerine mukabil (karşılık), Said itiraznamesinde demiş ki: "****BEN SEYYİD DEĞİLİM MEHDİ SEYYİD OLACAK" DİYE ONLARI REDDETMİŞ****... (Şualar, s. 365)*

BEN, KENDİMİ SEYYİD *(Peygamberimiz (sav)'in soyundan)* ***BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI AL-İ BEYT'TEN*** *(Peygamberimiz (sav)'in soyundan)* ***OLACAKTIR.*** *(Emirdağ Lahikası, s. 247-250)*

Bediüzzaman seyyid değildir ve seyyid olmamasının, kendisinin Mehdi olamayacağının delillerinden biri olduğunu belirtmektedir. Kuşkusuz ki bir kişiye bir soru sorulmasının nedeni, ilgili konunun doğrusunu öğrenmektir. Bediüzzaman Said Nursi'ye de Mehdi olup olmadığının sorulmasının nedeni doğruları öğrenmektir. Bu soru karşısında **"Hayır, ben Mehdi değilim"** diyorsa ve bunun onlarca delilini öne sürüyorsa buna inanmak gerekir. Zira Bediüzzaman çok açık bir şekilde bu konuya cevap vermiş ve **"ben seyyid değilim"** demiştir.

Ayrıca Bediüzzaman eğer seyyid olmuş olsaydı, bunu gizlemesi için hiçbir sebep yoktu. Çünkü seyyid olmak, saklanması gereken bir özellik değildir. Tam aksine Peygamber Efendimiz (sav)'in neslinden olmak Müslümanlar için büyük bir şereftir. Dolayısıyla Bediüzzaman seyyid olsaydı, bunu hiçbir şekilde gizlemez ve açıkça ifade ederdi. Peygamberimiz (sav)'in soyundan olduğunu ifade etmekten büyük bir onur duyardı. Kendisine böyle bir soru sorulduğunda "Evet seyyidim, ama Mehdi değilim" derdi. Zira Bediüzzaman bizzat kendi eserlerinde Peygamberimiz (sav)'in hadisini hatırlatarak **"seyyid olan bir kişinin seyyidliğini gizlemesinin Kuran ahlakına uygun olmadığını"** belirterek, bu konudaki sözünün kesin olarak doğru olduğunu ifade etmiştir:

Seyyid olmayan seyyidim ve seyyid olan değilim diyenler, ikisi de günahkar ve duhul ve huruc *(isyan)* ***haram oldukları gibi... hadis ve Kuran'da dahi, ziyade veya noksan etmek memnu'dur*** *(yasaklanmıştır). (Muhakemat, s. 52)*

Bediüzzaman'ın bu sözü çok açıktır. Peygamberimiz (sav)'in hadisinde bildirildiği gibi, İslam ahlakına göre, seyyid olan bir kişi hiçbir nedenle bunu gizleyemez, saklayamaz. Seyyid olmayan bir kişi de ben seyyidim diyemez. Bu durumda Bediüzzaman gibi değerli ve üstün ahlaklı bir şahsın, seyyidliğini gizlediği yaklaşımı son derece yakışıksız bir düşüncedir. Bunun yanı sıra **"her seyyid olan kişi, mutlaka Mehdi olacak diye bir durum da söz konusu değildir"**. Dünya üzerinde milyonlarca seyyid olan insan bulunmaktadır. Bir kişinin seyyid olması Mehdi olmasını gerektirmediği için, her insan bu gerçeği rahatlıkla dile getirebilir. Dahası Bediüzzaman **"Benim bu konudaki tek eksikliğim seyyidliğim, eğer seyyid olsaydım Mehdi olurdum"** da dememiştir. Tam aksine Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin tüm özelliklerini, yapacağı benzersiz faaliyetleri uzun uzun açıklamış ve bunların hiçbirinin kendi yaşadığı dönemde henüz gerçekleşmediğini belirtmiştir. Ayrıca Bediüzzaman Risaleler'de yine birçok kez **"Kürt"** olduğunu ifade ederek bu gerçeği delillendirmiştir *(Münazarat, s.84; Tarihçe-i Hayat, s. 228; Bediüzzaman ve Talebelerinin Mahkeme Müdafaları, s.18).*

<u>Batın tefsircilerine göre:</u>

Bediüzzaman'ın sözlerini batın tefsiri adı altında yorumlayan kimseler, Bediüzzaman'ın yukarıda yer verilen apaçık izahlarını görmezlikten gelmektedirler. Bediüzzaman açıkça **"Hz. Mehdi seyyid olacaktır, ben seyyid değilim"** dediği halde, bazı şahıslar **"Bediüzzaman'ın bu açıklamaları doğru değildir; kendisi falanca gün bizi çağırmış, hem şerif, hem seyyid hem de Hz. Mehdi'yim demiştir"** gibi açıklamalarda bulunabilmektedirler. Dolayısıyla batın tefsircileri, Bediüzzaman'ın Risaleler'deki sözlerini yeterli bulmamakta ve onun bu sözlerini esas almamaktadırlar.

Oysa ki bu, Bediüzzaman'ın, eserlerinde inandığı şeylerin tam aksine bilgiler verdiğini ve bunların doğrusunu da özel bir sohbet esnasında yalnızca iki üç kişiye açıkladığını iddia etmek anlamına gelir. Bu da, Bediüzzaman'ın yüzlerce sayfa boyunca yaptığı açıklamaların **"geçersiz"** olduğunu ve verdiği yanlış bilgilerle senelerdir tüm

Müslümanları yanılttığını söylemek olur ki, bu, yaşadığı asrın müceddidi olmuş böyle büyük bir İslam büyüğüne yöneltilen çok büyük bir iftira ve haksızlık olur. Yüzlerce sayfa boyunca yazdıklarının aksine, Bediüzzaman'ın **"-yalnızca iki üç kişiye- tüm yazdıklarının yalan olduğunu söylediği"** şeklinde bir iddia, bu tür iddiaların sahiplerini töhmet altında bırakır. **"Bediüzzaman Hazretleri milyonlarca insanı aldattı, yalan söyledi; fakat bu konunun doğrusunu üç beş kişiye açıkladı"** şeklinde bir iddia hiçbir şekilde kabul edilemez. Risale-i Nur'da, Bediüzzaman Hazretleri'nin **"yüzlerce sayfa çok kapsamlı ve detaylı yalan söylediğini ve ümmeti aldattığını, bu yazılanların bir aldatmaca olduğunu"** iddia etmek bir hezeyandır. Sevgi adına da olsa böyle ağır bir hakaret yapılamaz.

2- Bediüzzaman, "3 vazifeyi birden yerine getiren kişi ancak ahir zaman Mehdi'sidir" demektedir; tefsirciler, bu vazifelerden sadece birini yeterli görmektedirler.

Bediüzzaman'a göre:

Önceki bölümlerde de yer verildiği gibi, Bediüzzaman eserlerinde pek çok kez Hz. Mehdi'nin üç görevi olduğunu belirtmiş, bu üç görevin birarada yerine getirilmesinin Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden biri olduğuna dikkat çekmiştir. Bu görevlerin birincisi materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerle fikri mücadele yapılması ve bu akımların fikren tam olarak susturulmasıdır. İkincisi, İslam dünyasının liderliğini üstlenerek İslam Birliği'nin sağlanması, üçüncüsü ise, Kuran ahlakının ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılmasıyla tüm yeryüzüne hakim kılınmasıdır. Bediüzzaman kendi yaşadığı dönemde bu üç görevin birden yerine getirilemediğini, bunu ancak Hz. Mehdi'nin gerçekleştirebileceğini söylemektedir. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıklayan pek çok sözü vardır. Bunlardan biri şöyledir:

Hem bu ***ÜÇ VEZAİFİ*** *(görevi)* ***BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT CEMAATTE BU ZAMANDA BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ*** *(birbirine engel olmaması, zarar vermemesi) PEK UZAK, ADETA KABİL (mümkün)* ***GÖRÜLMÜYOR.*** *Ahir zamanda,* ***AL-İ BEYT-İ NEBEVİ'NİN (A.S.M.)*** *(Peygamberimiz (sav)'in soyunun)* ***CEMAAT-İ NURANİYESİNİ*** *(nurani cemaatini)* ***TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDİ'DE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR*** *(biraraya gelebilir, toplanabilir). (Kastamonu Lahikası, s. 139)*

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin **"ÜÇ VEZAİFİ (GÖREVİ) BİRDEN"** yerine getireceğini belirttiği bu sözüyle konunun önemini bir kez daha hatırlatmaktadır. Kendisi de dahil olmak üzere, önceki müceddidlerin hiçbirinin bunların üçünü birarada gerçekleştirmediğini açıkça ifade etmekte, dolayısıyla kendisinin Mehdi olmayacağını söylemektedir.

Bediüzzaman, **"BU ZAMANDA"** sözleriyle kendi yaşadığı dönemden bahsetmektedir. Ve kendi zamanında, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevi tek bir şahsın aynı anda yerine getirmesinin ve bu üç vazifenin birbirini engellememesinin mümkün olmadığını söylemektedir. Bediüzzaman bu kanaatinin ne kadar güçlü olduğunu ise, **"PEK UZAK"** ve **"ADETA KABİL (MÜMKÜN) GÖRÜNMÜYOR"** sözleriyle belirtmiştir. Bu da, Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde Hz. Mehdi'nin henüz gelmediğini gösteren bir başka önemli delildir. Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde, üç görevin birden yerine getirilmesine imkan olmamıştır. Bediüzzaman ancak kendisinden bir asır sonra gelecek Büyük Mehdi'nin bu görevlerin hepsini yerine getireceğini bildirmektedir.

Bediüzzaman, burada kullandığı **"ANCAK"** kelimesiyle bir başkasının bu görevleri başarmasının Allah'ın dilemesiyle **"İMKANSIZ"** olduğunu belirtmiştir. Çünkü Allah bu vazifeleri yalnızca Hz. Mehdi'nin yerine getirebilmesini takdir etmiştir. Hz. Mehdi de kaderinde böyle takdir edildiği için bu görevleri Allah'ın izniyle başarıyla yerine getirecektir. İslam tarihinde henüz bunu başaran bir kimse ya da topluluk görülmediği

gibi, Bediüzzaman kendi yaşadığı devirde de bu durumun gerçekleşmediğini vurgulamaktadır.

Bediüzzaman bir başka sözünde de, Kuran ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak amacıyla önceki asırlarda da bazı Müslüman şahısların geldiğini, ancak bunların hiçbirinin, ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yapacağı üç önemli görevi bu şekilde birarada yerine getirmediklerini ifade etmiştir. Bu nedenle de ahir zamanın **"BÜYÜK MEHDİ"**si ünvanını alamadıklarını belirtmiştir.

Bediüzzaman bu anlamda, Risale-i Nur'un da Hz. Mehdi'nin üç görevinden birincisi olan "imanı kurtarmak" görevini yerine getirdiğini söylemiştir. Ancak bu hizmetin dar dairede yani belirli bir çevrede sınırlı kaldığını, Büyük Mehdi ünvanını taşıyacak olan Hz. Mehdi'nin ise bu görevi ve diğer iki görevini dünya çapında gerçekleştireceğini açıklamıştır. Dolayısıyla Hz. Mehdi ortaya çıktığı zaman, hadislerde de belirtildiği gibi, Mehdiliğini iddia etmeyecek ya da bunun propagandasını yapmayacaktır. Hz. Mehdi'nin burada sayılan ve dünya çapında etkili olacak olan büyük icraatları, bu kutlu şahsın ortaya çıktığının en büyük ispatı ve delili olacaktır.

Batın tefsircilerine göre:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin üç görevi birarada yerine getireceğini, ama kendisinin bu görevleri yerine getirmediğini ifade etmektedir. Batın tefsircileri ise, Bediüzzaman'ın bu konudaki çok açık ifadelerine rağmen, 'yalnızca tek bir görevin yerine getirilmesinin Mehdilik için yeterli olduğunu' iddia etmektedirler.

Bediüzzaman hayatını İslam ahlakının tebliğine adamış, yaşadığı yüzyılın kutbu olmuş çok değerli bir İslam alimi ve mütefekkiridir. Yaşadığı dönemde en zor şartlar altında bile iman hizmetini sürdürmüş, pek çok insanın iman etmesine vesile olmuştur. Ancak Bediüzzaman'ın bu hizmeti, sınırlı bir alanda gerçekleşmiştir. Hz. Mehdi'nin imani çalışmaları ise, İslam ahlakının 'tüm dünyada' hakim kılınmasını sağlayacaktır. Hz. Mehdi İslam dinini tüm batıl inanç ve hurafelerden arındıracak, Peygamberimiz (sav)'in sünnetini yeniden canlandırarak ve din ahlakını özüne döndürecektir. Bediüzzaman'ın hizmeti ise, böyle bir sonuca ulaşmamıştır. Bunun yanı sıra Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin diğer görevleri olan İslam Birliği'ni oluşturmamış, tüm dünyadaki Müslümanların manevi lideri vasfını taşımamış, bu vasıfla Hristiyan dünyasıyla ittifak yapmamış, Kuran ahlakının ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılmasıyla tüm yeryüzüne hakim kılınmasına vesile olmamıştır.

Ancak batın tefsircileri, bu sonuçların hiçbiri oluşmadığı ve Bediüzzaman da bu gerçeği Risaleler'de açıkça dile getirdiği halde, tek bir görevin -ve bunun da yalnızca belirli cihetlerde- yerine getirilmiş olmasının Mehdilik için yeterli olduğunu iddia etmektedirler. Böyle bir iddia ise, "Bediüzzaman'ın sözleri önemli değildir; Risaleler'e değil, batın tefsiriyle yapılan açıklamalara inanmak gerekir" şeklinde bir düşünceyle hareket edildiğini göstermektedir. Bu ise, Bediüzzaman gibi değerli bir İslam aliminin büyük bir emek vererek, samimiyetle kaleme almış olduğu hikmetli eserlerinin

güvenilirliğini tehlikeye atacak çok yanlış bir yaklaşımdır. Bediüzzaman yaşadığı asrın müceddidi olmuş, Müslümanlara ışık tutan çok büyük bir İslam alimidir. Kuşkusuz ki eserlerindeki her bir sözü de, bu doğrultuda en hikmetli açıklamaları içermektedir.

3-Bediüzzaman, 'Mehdi bir şahıstır ve şahsı manevisi vardır' demektedir; tefsirciler, 'sadece şahs-ı manevidir' demektedirler.

Bediüzzaman'a göre:

Bediüzzaman'ın Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin gelişi konularındaki izahları çok açık ve anlaşılırdır. Bediüzzaman bu konularda Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayandırarak pek çok delil ile **"Hz. İsa'nın ve Hz. Mehdi'nin birer şahıs olduklarını"** açıklamıştır. Bediüzzaman tarih boyunca gönderilmiş olan tüm elçiler gibi, Hz. İsa'nın da, Hz. Mehdi'nin de birer şahs-ı manevileri olacağını belirtmiştir. Ancak bu şahs-ı manevinin başında Hz. İsa ve Hz. Mehdi birer şahıs olarak bizzat bulunacaklardır. Nitekim bir şahıs olmadan bir şahs-ı manevinin varlığından söz edebilmek de mümkün değildir. **"Şahs-ı manevi"** kavramı genellikle bir cemaati temsilen kullanılan bir ifade şeklidir; ancak bu cemaat, lideri olmayan bir cemaat değildir. Her mümin topluluğunun bir önderi olduğu Kuran'da bildirilen, Allah'ın yüzyıllardır süregelen bir adetullahıdır.

Bunun yanı sıra, Kuran'da tarih boyunca çeşitli toplumlara gönderilen elçiler, nebiler ve resullerin hayatları, mücadeleleri ve tebliğleri hakkında pek çok bilgi verilmiştir. Yaşadıkları olaylar, aileleri, eşleri, çocukları, Allah'a olan samimi imanları ve duaları ile ilgili ayetlerde çeşitli bilgiler yer almaktadır. Tüm bu bilgiler bize, tarih boyunca hiçbir elçi, nebi veya resulün bir şahs-ı manevi olarak gönderilmediğini, tüm elçilerin birer şahıs olarak geldiklerini göstermektedir. Aynı şekilde Peygamberimiz (sav)'den sonra gelen ve İslam tarihinde yer alan hiçbir müceddid veya müçtehid de bir şahs-ı manevi olarak gönderilmemiştir. Kuran'ın adetullahında tüm elçilerin, tüm müceddidlerin insanları uyarıp korkutacak, onları Allah'ın rızası, rahmeti ve cennetiyle müjdeleyebilecek, onlara doğruyu yanlıştan ayıracak bir hidayet rehberi olabilecek birer şahıs olarak gönderildikleri görülmektedir.

Şahıs olmadan bir şahs-ı manevi olması, tüm diğer elçilerde olduğu gibi, Hz. Mehdi için de söz konusu değildir. Hz. Mehdi de geldiğinde, yine ona yakın kişilerden oluşan bir cemaati olacak, başlarında da Hz. Mehdi olacaktır. Nitekim Bediüzzaman'ın sadece birkaç sözünün incelenmesi dahi, bu konunun hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak açıklıkta olduğunu net bir biçimde ortaya koymaktadır:

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi için kullandığı "O ZAT" ya da "O ŞAHIS" gibi ifadeler, Hz. Mehdi'nin bir "şahs-ı manevi" olmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

1) *... Hem de o eşhasın (o şahısların) şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait asar-ı azîmeyi (fevkalade eserleri, izleri)* ***O EŞHASIN*** *(şahısların)* ***ZATLARINDA*** *tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki,* ***O EŞHAS-I HARİKA*** *(o harika şahıslar; yani Hz. İsa ve Hz. Mehdi) çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. (Sözler, s. 343-344)*

Bediüzzaman bu sözünde Hz. İsa ve Hz. Mehdi için **"o eşhas-ı harika"** (o harika şahıslar) ifadesini kullanarak, her ikisinin de birer şahs-ı manevi değil, **birer şahıs** olarak geleceklerini açıkça belirtmiştir.

2) *... Ona karşı Al-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine (Peygamberimizin nurani soyuna) bağlanan, ehl-i velayet (velilerin) ve ehl-i kemalin (kamil iman sahiplerinin) başına geçecek Al-i Beytten Muhammed Mehdi isminde* ***BİR ZAT-I NURANİ*** *(nurlu bir şahıs), o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (münafıklık akımını) öldürüp dağıtacaktır... (Mektubat, s. 56-57)*

Bediüzzaman burada da **"bir zat-ı nurani"** yani **"nurlu bir şahıs"** diyerek Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi değil, bir insan olduğunu açıklamıştır.

Bediüzzaman ayrıca "nurlu bir şahıs" ifadesiyle bahsettiği bu kişinin **"kamil iman sahiplerinin başına geçerek onlara önderlik edeceğini"** bildirmekte ve bu sözleriyle, Hz. Mehdi'nin bir şahıs olacağını bir kez daha tekrarlamaktadır.

3) *...* ***O ZAT****, o taifenin uzun tedkikatı (o topluluğun uzun araştırmaları, incelemeleri) ile yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak.* ***Bu vazifenin istinad ettiği*** *(dayandığı)* ***kuvvet ve MANEVİ ORDUSU, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd*** *(dayanışma)* ***sıfatlarına tam sahib olan bir kısım ŞAKİRDLERDİR*** *(öğrencilerdir). Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar. (Emirdağ Lahikası-1, s. 266-267)*

Bediüzzaman bu sözünde de Hz. Mehdi için **"o zat"** ifadesini kullanmıştır. Bunun yanı sıra Hz. Mehdi'den ayrı, cemaatinden ayrı olarak bahsederek Hz. Mehdi ve onun şahs-ı manevisinin iki ayrı kavram olduğunu da bir kez daha açıklamıştır.

4) *...* ***O*** *ileride gelecek* ***ACİB BİR ŞAHSIN*** *(şaşılan ve hayret uyandıran şahsın) bir hizmetkarı ve* ***ONA*** *yer hazır edecek bir dümdarı (önceden gelen takipçisi) ve* ***O BÜYÜK KUMANDANIN*** *pişdar bir neferi (öncü bir askeri) olduğumu zannediyorum. (Barla Lahikası, s. 162)*

Bediüzzaman'ın bu sözünde kullandığı **"acib bir şahıs"** ifadesi, Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi değil, bir şahıs olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman sözlerinin devamında ise Hz. Mehdi'nin **"kumandanlık vasfına"** da dikkat çekmektedir. Bir şahs-ı manevinin kumandanlık sıfatı taşımasının söz konusu

olamayacağı; burada Hz. Mehdi'den bu görevi yerine getirebilecek bir şahıs olarak bahsedildiği çok açıktır.

Ayrıca Bediüzzaman Said Nursi, Hz. Mehdi'nin üstleneceği bu büyük görevde kendisinin de **"bu acib şahsın hizmetkarı"** olabileceğini ifade ederken, Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

5) *... Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında; elbette* ***en büyük BİR MÜÇTEHİD*** *(içtihad eden büyük İslam alimi), hem en büyük* ***BİR MÜCEDDİD*** *(her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi, yenileyen, yenileyici), hem* ***HAKİM****, hem* ***MEHDİ****, hem* ***MÜRŞİD*** *(doğru yolu gösteren kişi), hem* ***KUTB-U A'ZAM*** *(Müslümanların kendisine bağlandıkları büyük evliyalardan, zamanın en büyük mürşidi) olarak* ***BİR ZAT-I NURANİYİ*** *gönderecek ve* ***O ZAT*** *da Ehl-i Beyt-i Nebevîden (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) olacaktır. (Mektubat, s. 411, 412) (Mektubat, s. 441)*

Bediüzzaman'ın bu sözünde kullandığı **"müçtehid, müceddid, hakim, Hz. Mehdi, mürşid, kutb-u a'zam, bir zat-ı nuranî"** vasıfları, anlamlarından da anlaşılacağı gibi ancak bir kişiye ait olabilecek özelliklerdir.

Ayrıca Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin "**bir zat-ı nurani"** olduğundan bahsetmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olduğunu vurgulamak isteseydi burada **"bir zat-ı nuraniden"** değil, **"bir şahs-ı manevi-i nuraniden"** bahsederdi.

Ayrıca burada şahıs kelimesinden önce kullanılan **"bir"** kelimesi de bu konuyu bir kez daha açıklamaktadır. **"Zat"** ise zaten yine birlik ve şahıs ifade eden bir kelimedir. Bediüzzaman burada açıkça **"bir zat"** ifadesini kullanmıştır**; "iki"** ya da **"birileri"** dememiştir. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın tüm bu açıklamaları, Hz. Mehdi'den bir şahs-ı manevi olarak bahsetmediğini kesin bir şekilde ispatlamaktadır.

6) *... Belki nur-u imanın (imanın işığının) dikkatiyle,* ***O EŞHAS-I AHİR ZAMAN*** *(ahir zaman şahısları) tanınabilir. (Sözler, s. 343-344)*

Bediüzzaman Hz. İsa ve Hz. Mehdi için **"ahir zaman şahısları"** ifadesini kullanmıştır. Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"şahıslar"** ifadesi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olarak değil, birer insan olarak geleceklerini açıkça ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman'ın, ahir zamanda gelecek olan bu şahısların **"imanın nuruyla tanınabileceklerini"** belirtmesi de yine Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahıs olarak geleceklerini açıkladığını göstermektedir. **"Tanıma"** fiili ancak insanlar için geçerli olabilecek bir durumu ifade etmektedir. Bir şahs-ı manevinin kendisi olup olmadığının tanınabilmesi elbetteki söz konusu değildir.

7) *... Bu zamanda öyle fevkalade hakim cereyanlar (fikir akımları) var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza (farz edelim)* ***HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK OLAN O ZAT*** *dahi bu zamanda gelse... (Kastamonu Lahikası, s. 57)*

Bediüzzaman'ın bu sözünde kullandığı **"o zat"** ifadesi de yine bu konuyu hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak şekilde netleştirmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'den **"hakiki beklenilen o zat"** ifadesiyle bahsetmektedir. Eğer Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olacağını söylemek isteseydi Bediüzzaman'ın burada "beklenilen şahs-ı manevi" demesi gerekirdi, ancak Hz. Mehdi'yle ilgili böyle bir ifade kullanmamıştır.

Bediüzzaman bu sözünde ayrıca Hz. Mehdi'nin **"bir asır sonra geleceğini"** belirtmektedir. Bir şahs-ı manevi için ortaya çıkış tarihi verilmeyeceği çok açıktır. **"Gelme"** fiili ancak bir şahıs için kullanılacak bir kelimedir ve buradan da Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'den bir kişi olarak bahsettiği açıkça anlaşılabilmektedir.

8) *...* ***AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI****,* ***Al-i Beyt'ten*** *(Peygamberimizin soyundan)* ***olacak****. (Şualar, s. 442)*

Bediüzzaman burada da **"ahir zamanın o büyük şahsı"** sözleriyle Hz. Mehdi'nin ahir zamanda gelecek olan bir şahıs olduğunu tekrarlamıştır. Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olacağını belirtmiş olması ise, Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'den bir şahs-ı manevi olarak bahsetmediğini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Zira **'bir şahs-ı manevinin bir başka insanın soyundan gelebilmesi söz konusu değildir'**.

9) *... Ben de onlara demiştim: "Ben, kendimi seyyid (Peygamberimiz'in soyundan) bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki* ***ahir zamanın o büyük şahsı, Al-i Beyt'ten*** *(Peygamberimiz (sav)'in soyundan)* ***olacaktır****. (Emirdağ Lahikası-1, s. 267)*

Bediüzzaman bu sözünde de yine **"ahir zamanın o büyük şahsı"** diyerek Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi değil bir şahıs olduğunu açıkça belirtmektedir.

Bediüzzaman **"Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olacağını"** bu sözünde de bir kez daha belirtmektedir. Yukarıda da açıklandığı gibi, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelebilmesi için Hz. Mehdi'nin ancak bir insan olması gerekmektedir ki Bediüzzaman da bu sözüyle bu gerçeği açıkça vurgulamaktadır.

10) *... Rivayetlerde, ahir zamanın alametlerinden olan ve* ***AL-İ BEYT-İ NEBEVİ'DEN HAZRET-İ MEHDİ'NİN*** *(Radıyallahü Anh) hakkında ayrı ayrı haberler var. (Şualar, s. 465)*

11) *... Said itiraznamesinde demiş ki: "Ben seyyid değilim.* ***MEHDİ SEYYİD*** *(peygamber soyundan olan kimse)* ***OLACAK."*** *diye onları reddetmiş. (Şualar, s. 368)*

Bediüzzaman bu iki sözünde de, Hz. Mehdi'nin **"seyyid"** yani **"peygamber soyundan gelecek bir şahıs"** olduğunu birer kez daha tekrarlamıştır.

12) *... Beşinci ve Altıncı İşaretler, ıslah-ı alemin (tüm insanların kötülüklerden arındırılıp iyileştirilmesinin) bizzat* ***HAZRET-İ MEHDİ'NİN ZUHURUNA*** *vabeste (bağlı) olduğuna kanaat eden zümreden (gruptan),* ***BU ZAT'I ALİŞANIN*** *(şanı yüce bu zatın) dahi bu emirde muktedir olmasında (kuvvetli olmasında) şüphe duyanların, bu vehimlerini (kuruntularını, düşüncelerini) bertaraf edecek (ortadan kaldıracak), itimadlarını temin edecek (güvenlerini sağlayacak), gayet kuvvetli güneş gibi bir hakikat. (Barla Lahikası, s. 110)*

Bediüzzaman'ın bu sözündeki **"bu zat-ı alişan"** ifadesi de yine Hz. Mehdi'nin bir şahıs olarak geleceğini açıkça belirttiğini göstermektedir.

13) ... O ZAT*, bütün ehl-i imanın (iman edenlerin) manevî yardımlarıyla ve ittihad-ı İslamın muavenetiyle (İslam Birliği'nin yardımlaşmasıyla) ve bütün ulema ve evliyanın (alimlerin ve velilerin) ve bilhassa Al-i Beyt'in neslinden (özellikle Peygamberimiz'in neslinden) her asırda kuvvetli ve kesretli (çok sayıda) bulunan milyonlar fedakar seyyidlerin iltihaklarıyla (peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımlarıyla)* ***O VAZİFE-İ UZMAYI*** *(büyük görevi)* ***YAPMAYA ÇALIŞIR****. (Emirdağ Lahikası-1, s. 266-267)*

Bediüzzaman bu sözünde de bir kez daha Hz. Mehdi'nin bir şahıs olarak ortaya çıkacağını **"o zat"** ifadesiyle yinelemiştir.

Ayrıca **"Hz. Mehdi'nin yerine getireceği büyük görev"**den de bahsederek, onun bir şahs-ı manevi değil, bir insan olarak iş başında olacağını ifade etmiştir.

14) *... Bu hakikatten anlaşılıyor ki;* ***SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT****... (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Said Nursi bu açıklamasında da yine Hz. Mehdi'nin bir şahıs olarak geleceğini **"o mübarek zat"** sözleriyle tekrarlamıştır.

15) *... Çok zaman evvel bir ehl-i velayetten (velilerden) işittim ki;* ***O ZAT****, eski velilerin gaybi işaretlerinden istihrac etmiş (bir anlam çıkartmış) ve kanaati gelmiş ki: "Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'atlar zulümatını (dine sonradan girmiş olan hurafelerin oluşturduğu karanlığı) dağıtacak." Ben, böyle bir nurun zuhurunu (ortaya çıkışını) çok intizar ettim (gözledim) ve ediyorum. Fakat çiçekler baharda gelir. Öyle kudsi çiçeklere zemin hazır etmek lazım gelir. Ve anladık ki, bu hizmetimizle* ***O NURANİ ZATLARA*** *zemin izhar ediyoruz (hazırlıyoruz). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189, Mektubat, s. 34)*

-... O zat...

-... O nurani zatlara...

Bediüzzaman bu sözünde ahir zamanda gelecek bu kutlu şahıslar için iki kez **"zat"** kelimesini kullanmıştır. Kendisinin bu "**nurani şahıslara zemin hazırladığını"** söyleyerek, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahs-ı manevi olmadıklarını, birer zat olduklarını açıkça ifade etmiştir.

16) *... **ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN** üç vazifesinden en mühimmi (önemlisi) ve en büyüğü ve en kıymetdarı (kıymetlisi) olan îman-ı tahkikîyi neşr (gerçek imanı yayma) ve ehl-i îmanı dalaletten (iman edenleri sapmaktan) kurtarmak... (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman burada da Hz. Mehdi'nin, İslam aleminin beklediği **"ahir zamanda gelecek bir zat"** olduğunu belirterek onun bir şahs-ı manevi olmadığını bir kez daha tekrarlamıştır.

17) ... *Ehl-i imanı dalaletten muhafaza etmek (iman edenlerin doğru yoldan sapmalarını engellemek) ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tedkikat ile (araştırma ile) meşguliyeti iktiza ettiğinden (gerektirdiğinden), **HAZRET-İ MEHDİ'NİN O VAZİFESİNİ BİZZAT KENDİSİ** görmeğe vakit ve hal müsaade edemez... (Emirdağ Lahikası-1, s. 266-267)*

Bediüzzaman'ın bu sözünde kullandığı **"kendisi"** kelimesi de yine şahıs ifade eden ve Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olmadığını ortaya koyan bir başka delilidir.

Said Nursi bu sözünde ayrıca Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu gösteren başka vurgular da kullanmıştır:

1- Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bir görev vardır. Demek ki Hz. Mehdi bir şahıstır.

2- Hz. Mehdi, diğer görevleriyle meşgul olacaktır ve bu görevi bizzat kendisinin yerine getirebilmesi için vakti olmayacaktır. **"Meşguliyet ve vakit darlığı"** ancak bir insan için söz konusu olabilecek durumlardır. Bir şahs-ı manevinin meşgul olması ya da vaktinin olmaması söz konusu değildir.

18) *... "istikbal-i dünyeviyede **BİN DÖRTYÜZ SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ** asırlarında karib (yakın) zannetmişler" (Sözler, s. 318)*

Bediüzzaman bu sözleriyle, İslam tarihinde pek çok kişinin Hz. Mehdi'nin kendi dönemlerinde geleceğini düşünerek yanıldıklarını ve bu zatın Peygamberimiz (sav)'den 1400 sene sonra geleceğini hatırlatmıştır. Yukarıdaki bölümlerde de belirtildiği gibi, **"gelme"** eylemi ancak bir insan için söz konusu olabilecek bir durumdur. Bediüzzaman burada Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olduğunu vurgulamak isteseydi, çok farklı ifadeler kullanırdı. Oysa ki tarihini de vererek, ne zaman geleceğini belirtmesi Hz. Mehdi'den bir şahıs olarak bahsettiğini ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi ve onun cemaatinin şahs-ı manevisinden iki ayrı kavram olarak

bahsetmektedir.

19) *... o vazifeleri* ***ONUN cem'iyeti*** *ve* ***seyyidler cemaati*** *yapacağını rahmet-i İlahiye'den bekliyoruz. (Emirdağ Lahikası-1, s. 265)*

Bediüzzaman, bu açıklamasında Hz. Mehdi için **"onun"**, Hz. Mehdi'nin cemaati içinse **"onun cemiyeti"** ifadesini kullanmıştır. Kişilik ifade eden **"onun"** kelimesi, Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu göstermektedir. Cemiyeti ise, Hz. Mehdi'nin şahs-ı manevisini temsil etmektedir ve Hz. Mehdi'nin zatından ayrı bir kavram olarak ele alınmıştır. Ancak Hz. Mehdi'nin bir cemiyeti olabilmesi için, kendisinin de bir şahıs olarak bu cemiyetin başında bulunması gerekmektedir.

20) *...* ***HAZRET-İ MEHDİ'NİN CEM'İYET-İ NURANİYESİ****, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akaranesini (dinde olmayanı dine sokarcasına) tamir edecek, Sünnet-i Seniyeyi (Peygamberimiz (sav)'in sözlerine ve hareketlerine dair en yüksek ve kıymetli haller, tavırlar, hareket düsturlarını) ihya edecek (canlandıracak); yani alem-i İslamiyette Risalet-i Ahmediyeyi (ASM) (Peygamberimiz (sav)'in peygamberliğini) inkar niyetiyle Şeriat-ı Ahmediyeyi (ASM) (Peygamberimiz (sav)'in getirdiği Kuran hükümlerini) tahribe (yıkıp bozmaya) çalışan Süfyan komitesi,* ***HAZRET-İ MEHDİ CEM'İYETİNİN mu'cizekar manevî kılıncıyla*** *öldürülecek ve dağıtılacak. (Mektubat, s. 473)*

-... Onun cemiyeti...

-... Hz. Mehdi'nin cemiyet-i nuraniyesi...

-... Hz. Mehdi cemiyetinin...

Bediüzzaman'ın bu sözünde geçen "Süfyan komitesi", Darwinist, materyalist ve ateist akımları temsil etmektedir. Bediüzzaman ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin, bu akımların hak dini bozmaya yönelik faaliyetlerini durduracağını, dini aslına döndüreceğini ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetiyle amel edeceğini bildirmiştir.

Bediüzzaman bu ve yukarıdaki sözünde Hz. Mehdi'nin bir cemiyeti olacağını belirtmektedir. Bu cemiyet, Hz. Mehdi'nin bizzat başında olmasından oluşan şahs-ı manevisidir. Önceki bölümlerde de açıklandığı gibi, **"Hz. Mehdi'nin cemiyeti"**, Hz. Mehdi'nin de başında bulunacağı, onun tebliğine uyup ona tabi olan insanlardan oluşan bir topluluğu ifade etmektedir. Ancak bu topluluğun bu konudaki en önemli özelliği, bu şahs-ı maneviyi oluşturan şahsın yani Hz. Mehdi'nin varlığıdır. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın bu sözünde kullandığı **"Hz. Mehdi'nin cemiyet-i nuranisi** (Hz. Mehdi'nin nurani cemiyeti)**"** kavramı da yine Hz. Mehdi'nin bir şahıs olarak geleceğini göstermektedir.

21) *... Ta ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde asıl sahibleri, yani* ***MEHDİ VE ŞAKİRDLERİ*** *(öğrencileri), Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişlendirir ve o tohumlar sünbüllenir. (Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 172) (Kastamonu Lahikası, s. 72)*

Bediüzzaman bu sözünde Hz. Mehdi ve şahs-ı manevinin ayrı kavramlar olduğunu açıkça ifade etmektedir. Hz. Mehdi ve şakirtleri olarak iki ayrı kavramdan bahsetmektedir; Hz. Mehdi'nin zatı ve talebeleri. Buradaki **"ve"** kelimesi bu konuya açıklık getirmektedir. Bu ikisi birbirinden ayrıdır ve ikisinin biraraya gelmesinden Hz. Mehdi'nin şahs-ı manevisi oluşmaktadır.

22) *... Hem bu üç vezaifi (vazifeleri) birden bir şahısta, yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmemesi (çürütmemesi) pek uzak, adeta kabil (mümkün) görülmüyor. Ahir zamanda, Al-i Beyt-i Nebevi'nin (asm) (Peygamberimiz'in soyunun) cemaat-i nuraniyesini (nurani cemaatini) temsil eden* ***HAZRET-İ MEHDİ DE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE*** *ancak içtima edebilir (toplanabilir). (Kastamonu Lahikası, s. 139) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 186)*

Bediüzzaman'ın bu sözünde de Hz. Mehdi ve cemaatinin şahs-ı manevisi yine **"ve"** ifadesiyle birbirinden ayrılmıştır. Bu izahtan Hz. Mehdi ve şahs-ı manevinin iki ayrı kavramı temsil ettiği anlaşılmaktadır. **"Hz. Mehdi'nin cemaatindeki bir şahs-ı manevi"**den bahsedilmekte, "Hz. Mehdi" ise bu kavramın dışında tutularak ayrıca zikredilmektedir. Demek ki **Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevisi olacak ancak kendisi de ayrıca bu şahs-ı manevinin başında bulunacaktır**.

23) ... MEHDİ-İ AL-İ RESUL'ÜN TEMSİL ETTİĞİ KUDSİ CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVİSİNİN *üç vazifesi var. (Emirdağ Lahikası-1, s. 265)*

Bediüzzaman'ın bu sözünde ise, Hz. Mehdi'nin cemaatinin şahs-ı manevisinin yerine getireceği üç büyük vazifeden bahsedilmektedir. Bu cemaatin şahs-ı manevisini temsil eden, başlarındaki kişi ise Hz. Mehdi'dir. Ama bu görevi, bu kudsi cemaatin şahs-ı manevisi yerine getirmektedir. Bediüzzaman'ın bu açıklaması da yine Hz. Mehdi'nin **"şahs-ı manevisi"nin ve "zatının" iki ayrı kavram olarak ele alındığını** göstermektedir.

Batın tefsircilerine göre:

Yukarıda sadece bir kısmına yer verilen sözlerinde Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'den bir şahıs olarak bahsettiği çok açık olarak görülebilmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi için açıkça **"zat"**, **"şahıs"** gibi ifadeler kullanmaktadır. Ancak ne var ki batın tefsircileri, Bediüzzaman'ın bu net açıklamalarını delil olarak kabul etmemekte, Hz. Mehdi sadece bir şahs-ı manevidir demektedirler. Bu düşünceleri için ise ortaya hiçbir delil sunmamakta, sadece Bediüzzaman'ın batıni tefsir mantığıyla yanlış şekillerde yorumladıkları sözlerini öne sürmektedirler. Hatta söz konusu kişilerin bu konular açıldığında kullandıkları kalıplaşmış bazı cevap şekilleri vardır. Örneğin "Ahir zamanda Hz. Mehdi adında bir şahıs gelecek mi?" diye bir soru sorulduğunda şöyle bir cevap verilir: "Hayır, Hz. Mehdi gelmeyecek; şahs-ı manevisi gelecek" ya da "Hz. Mehdi zaten gelmiştir. Çünkü Mehdilik bir şahs-ı manevidir; çıkacak Mehdi budur. Şu anda da bu

şahs-ı manevi mevcuttur." Aynı şekilde Hz. İsa için de "Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez gelecek mi?" diye bir soru sorulduğunda "Hayır, Hz. İsa gelmeyecek; Hz. İsa'nın kendisi yeryüzüne inmeyecek, şahs-ı manevisi yeryüzünde olacak" denir. Ya da "Hz. İsa'nın da Hz. Mehdi'nin de şahs-ı manevisi zaten gelmiştir" gibi açıklamalar yapılır. Kimileri de "Bediüzzaman eserlerinde, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin geleceği konusunda net açıklamalar yapmamıştır" gibi sözlerle, bu düşüncelerini Bediüzzaman'ın sözleriyle delillendirmeye çalışırlar.

Oysa bu bakış açısı son derece yanlış ve hatalıdır. Çünkü Bediüzzaman, Hz. İsa ve Hz. Mehdi ile ilgili sözlerinde bu konuyu çok net ifadelerle açıklamış; ahir zamanda beklenen bu kişilerin bir şahs-ı manevi olmadığını, birer şahıs olarak ortaya çıkacaklarını açık bir şekilde belirtmiştir.

Bediüzzaman'ın bu sözlerine rağmen ısrarla Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olacağının öne sürülmesi ise elbette ki, söz konusu kişilerin birtakım endişelerle hareket etmelerinden kaynaklanmaktadır. Bunlar arasında bir başka şahsın Bediüzzaman'dan daha üstün bir makam sahibi olması, Risaleler'den daha etkili eserler yazılması, sahte Mehdilerin çıkma ihtimali ya da Mehdi'nin çıkmaması durumunda sükut-u hayale uğrama korkusu, kurulu düzenin bozulması, çıkar yada itibar kaybına uğramak gibi endişeler sayılabilir. Hz. Mehdi'nin, bir şahs-ı manevi olacağı fikri yaygınlaştırıldığı takdirde ise, Mehdi beklentisi de ortadan kalkacaktır. Mevcut düzen bozulmayacak, ileride Bediüzzaman'ın sözlerinin yanlış çıkması korkusu olmayacak, Hz. Mehdi'nin gelmemesi ihtimalinde de hayal kırıklığı yaşanmayacaktır. Oysa ki temelde Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, tamamen iman zayıflığından ve Hz. Mehdi inancının güçlü olmamasından kaynaklanan bu kuruntular tümüyle yersizdir. Hadislerde ve Bediüzzaman'ın sözlerinde Hz. Mehdi'nin vesile olacağı bildirilen olaylara Allah Kuran ayetleriyle de işaret etmiştir. İslam ahlakını tüm yeryüzüne hakim kılacağını, bundan 1400 sene önce Allah Kuran'da müminlere müjdelemiştir. Allah'ın vaadi haktır. Kaderde Allah bunu kimin vesilesiyle gerçekleştirirse, bu kişi Hz. Mehdi olacaktır.

Allah, İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını, inanan kullarını güç ve iktidar sahibi kılacağını vadetmiştir. Allah'ın izniyle bu vaad gerçekleşecektir. Allah'ın adetullahında Kuran ahlakının hakimiyeti vardır. Ve yine bu adetullaha göre, bu hakimiyette mümin topluluğunun başında bir lider olması gerekmektedir. Bu şahsa Mehdi denmiştir. Ancak asıl önemli olan bu şahsa ne isim verildiği değildir. Bu kişi farklı şekillerde adlandırabilir. Ancak kesin olan Allah'ın bu vaadinin gerçekleşeceği ve bu olaya vesile olacak ve müminlere önderlik edecek bir şahsın var olacağıdır.

4-Bediüzzaman "Hz. İsa gelecektir" demektedir; tefsircilerin bir kısmı, "Hz. İsa geldi, öldü, hatta gömüldü" demekte, diğer bir kısım tefsirciler de "Hz. İsa şahs-ı manevidir" demektedir.

Bediüzzaman'a göre:

Bediüzzaman eserlerinde Hz. İsa'nın bir şahıs olarak ikinci kez yeryüzüne geleceğini pek çok delil vererek açıklamıştır. Bediüzzaman'ın bu açıklamalarına göre Hz. İsa yeryüzüne tekrar geldiğinde, önceki gelişinde olduğu gibi yine ona yakın kişilerden oluşan bir cemaati olacak ve başlarında da Hz. İsa olacaktır. Bu cemaat Hz. İsa'nın şahs-ı manevisini oluşturacak, ancak tarih boyunca gönderilmiş olan tüm elçilerde olduğu gibi, başlarında da bir lider olarak Hz. İsa bizzat bulunacaktır.

Bediüzzaman, bu konuyu açıklayan sözlerinden birinde Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi değil, bir şahıs olduğunu şöyle ifade etmektedir:

*... **alem-i semavatta** (gökler aleminde) **CİSM-İ BEŞERİSİYLE** (insani cismiyle) **bulunan ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELAM, o din-i hak cereyanının (Hak dinin) başına geçeceğini**.... (Mektubat, s. 60)*

Bediüzzaman Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne insani bedeniyle geleceğini ve hak dinin başına bizzat geçeceğini ifade etmektedir. Bunun yanı sıra Bediüzzaman, Hz. İsa'nın Deccal ile olan mücadelesini anlattığı sözlerinde de bir şahs-ı manevi ile bir diğer şahs-ı manevi arasında yaşanacak bir konudan değil; Hz. İsa'nın direk şahsıyla Deccal'in şahsına karşı yapacağı bir mücadeleden bahsetmektedir:

*... Elcevap: Hadîs-i sahihte (doğruluğu kesin olan hadiste) rivayet edilen: **"Hazret-i İsa Aleyhisselam'ın geleceğini ve Şeriat-ı İslamiye ile amel edeceğini, Deccal'ı yok edeceğini"** imanı zaîf (zayıf) olanlar istib'ad ediyorlar (ihtimal vermiyorlar, uzak görüyorlar, olmayacak sanıyorlar). Onun hakikatı izah edilse, hiç istib'ad (uzak görünecek) yeri kalmaz. (Mektubat, s. 58-59)*

Bir başka sözünde ise Bediüzzaman Deccal'in etkisinin ancak mucize sahibi bir peygamber tarafından ortadan kaldırılabileceğini belirterek, Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi değil, **"mucizeler gösterecek özelliklere sahip bir şahıs olacağını"** bir kez daha açıkça ifade etmiştir:

*... **ancak harika ve MU'CİZATLI** (mucizeler sahibi) **VE UMUMUN MAKBULÜ** (umumun kabul ettiği) **BİR ZAT** olabilir ki: **O ZAT, en ziyade alakadar ve ekser** (birçok) **insanların peygamberi olan HAZRETİ İSA ALEYHİSSELAM'dır**..... (Şualar, s. 463)*

<u>Batın tefsircilerine göre:</u>

Bediüzzaman Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişini birçok sözünde açıkça müjdelemiştir. Ancak kimi çevreler çeşitli nedenlerden dolayı Hz. İsa'nın bir şahıs olarak geleceğini kabullenmek istememekte ve bu amaçla Bediüzzaman'ın sözlerini tefsir adı altında yanlış şekillerde yorumlamaya çalışmaktadırlar.

Bilindiği gibi Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde Hz. Mehdi'nin ve Hz. İsa'nın aynı dönemde ortaya çıkacakları ve biraraya gelecekleri haber verilmektedir. Hz. İsa ve Hz. Mehdi, Deccal'in kurduğu inkara dayalı fikir sistemine karşı birlikte mücadele edecek, yedi sene birlikte hüküm sürecek ve İslam ahlakını tüm dünyaya birlikte hakim kılacaklardır. Hz. Mehdi'nin geçmişte çıktığını iddia eden ya da Bediüzzaman'ın Hz.

Mehdi olduğunu öne süren bazı kimseler ise, bu konuya açıklık getirmekte bazı zorluklarla karşılaşmaktadırlar. Çünkü Hz. İsa henüz ortaya çıkmamıştır. Hadislerde ve Bediüzzaman'ın eserlerinde belirtildiği şekilde birlikte namaz kılmamışlardır. Ancak bu kimseler, Hz. Mehdi'nin geçmişte çıkmış ve vefat etmiş olduğunu öne sürdükleri için, böyle tarihi bir buluşmanın gerçekleşmesi hiçbir şekilde söz konusu olmayacaktır. Dolayısıyla hiçbir delile dayanmayan bu iddianın desteklenebilmesi ve tevil edilebilmesi için, Hz. İsa ile ilgili de **"batıni tefsir"** adı altında gerçek dışı birtakım iddialar ortaya atılmaktadır. Hz. İsa'nın yalnızca bir ruh olarak geleceği, Hristiyanlığı temsil eden bir şahs-ı manevi olacağı ya da Bediüzzaman hayatta iken geldiği ve vefat edip gömüldüğü gibi asılsız fikirler öne sürülmektedir. Oysa ki Bediüzzaman eserlerinde çok açık bir dille ve pek çok kez, Hz. İsa'nın -cismi bedeniyle- **"bir şahıs"** olarak yeryüzüne geleceğini ifade etmiştir. Hz. İsa'nın **"Hristiyan ruhanileriyle ittifak edeceğini, Deccal ile mücadele ederek onu fikren etkisiz hale getireceğini"** belirtmiştir.

Bediüzzaman'ın Hz. İsa'nın gelişi ile ilgili çok açık sözlerine rağmen öne sürülen bu gibi iddialar, büyük bir İslam aliminin yazmış olduğu kitapların tamamını kuşkulu hale getirecek çok yanlış uygulamalardır. Bu gibi yanlış girişimlerin önlenmesi ise, -kendisinin de pek çok kez vurguladığı gibi- Bediüzzaman'ın gerçek fikirlerini öğrenebilmek için yalnızca Risaleleri esas almanın önemini vurgulamakla mümkün olacaktır.

5-Bediüzzaman "İslam ahlakı dünyaya hakim olacaktır" demektedir; tefsirciler, "bu zaten olmuş durumda" demektedirler. Bir kısmı da, "Hz. Mehdi'nin şahs-ı manevisi bunu yapacaktır" demektedir. "Peki bu olduğunda Müslüman aleminin başına bir kişi geçmiş midir?" dendiğinde, "Hayır, aynı anda çok kişi lider olabilir, şahs-ı manevi lider olabilir, lidere gerek yoktur" türünden Hz. Mehdi'yi red için çeşitli itiraz, tevil ve bahaneler üretmektedirler.

Bediüzzaman'a göre:

İslam ahlakının yeryüzüne hakim olacağı, Kuran-ı Kerim'de bildirilmiş olan hak bir vaaddir. Kuran'da İslam ahlakının hakimiyetiyle ilgili bildirilmiş olan ayetler son derece açıktır. Bunlardan bazıları şöyledir:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vadetmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, ONLARI DA YERYÜZÜNDE GÜÇ VE İKTİDAR SAHİBİ KILACAK, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir... (Nur Suresi, 55)

Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, Kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile. Elçilerini hidayet ve hak din

üzere gönderen O'dur. <u>ÖYLE Kİ ONU (HAK DİN OLAN İSLAM'I) BÜTÜN DİNLERE KARŞI ÜSTÜN KILACAKTIR;</u> müşrikler hoş görmese bile. (Saf Suresi, 8-9)

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. Müşrikler istemese de <u>O DİNİ (İSLAM'I) BÜTÜN DİNLERE ÜSTÜN KILMAK İÇİN ELÇİSİNİ HİDAYETLE VE HAK DİNLE GÖNDEREN O'DUR.</u> (Tevbe Suresi, 32-33)

Kuran'da bildirildiği gibi, İslam ahlakının hakimiyeti Allah'ın bir vaadidir. Rabbimiz bu vaadini muhakkak yerine getirecektir. Ayrıca Kuran'da, mümin toplulukların mutlaka başlarında bir lider bulunduğu bildirilmektedir. Her peygamber, nebi veya elçi, gönderildikleri topluma önderlik yapmıştır. Tarih boyunca tüm örneklerinde görüldüğü gibi, hakimiyet döneminde de Müslümanların başlarında onlara yol gösterecek bir liderleri mutlaka olacaktır. Peygamberimiz (sav)'in mütevatir hadislerinde, bu dönemde İslam ahlakının hakimiyetinde müminlerin liderinin **"Hz. Mehdi"** olacağı haber verilmiştir.

Bediüzzaman da Risale-i Nur Külliyatı'nda, Allah'ın Kuran ayetlerinde bildirdiği bu müjdeye geniş yer vermiş, İslam ahlakının Hz. Mehdi vesilesiyle hakim olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman'ın İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olacağını ifade ettiği sözlerinden bazıları şöyledir:

1) *İkinci vazifesi**: HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE** (Peygamberimiz (sav)'in halifesi ünvanı ile) **ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ** (İslam ahlakının esaslarını) **İHYA ETMEKTİR** (yeniden canlandırmaktır) **ALEM-İ İSLAM'IN VAHDETİNİ** (İslam aleminin birliğini) **NOKTA-İ İSTİNAD EDİP** (dayanak noktası yapıp) **beşeriyeti** (insanlığı) **maddi ve manevi tehlikelerden ve gadab-ı İlahi'den** (Allah'ın azabından) **kurtarmaktır**... (Emirdağ Lahikası, s. 259)*

Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre Hz. Mehdi, İslam dünyasının lideri vasfıyla halihazırda çeşitli gruplar halinde dağınık olarak bulunan Müslümanları birleştirecek, İslam ahlak ve faziletini, Peygamberimiz (sav)'in gerçek sünnetlerini canlandıracaktır. İslam aleminin birliğini oluşturacak, bu vesileyle insanlığı maddi ve manevi tehlikelerden kurtaracak ve insanların Allah'ın gazabından sakınmalarına vesile olacaktır. Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"İHYA ETMEK"** kelimesi son derece önemlidir. Bu kelime **"yeniden hayata kavuşturmak"** anlamındadır. Hz. Mehdi bu görevi yerine getirerek İslam ahlakının dünya çapında yaşanmasına vesile olacaktır.

***2) O ZATIN İKİNCİ VAZİFESİ, ŞERİATI** (Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) **İCRA VE TATBİK ETMEKTİR** (uygulamak ve yerine getirmektir). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, bu sözünde de Hz. Mehdi'nin ikinci görevinin Kuran ahlakının esaslarının tam olarak yaşanmasına vesile olmak olduğunu açıklamaktadır. **"İCRA VE TATBİK ETMEK"**, **"uygulamak, yürürlüğe sokmak, yerine getirmek"** demektir. Bediüzzaman da bu ifadeleriyle Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakının gerekliliklerini ve esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini tüm insanlar arasında uygulamaya koyacağını ve hayata geçireceğini belirtmektedir.

3) ... KADİR-İ ZÜLCELAL *(herşeye muktedir olan Yüce Allah)* ***HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN*** *(İslam aleminin)* ***ZULÜMATINI*** *(zulüm devrini, karanlığını)* ***DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.*** *(Mektubat, s. 411-412)*

Bediüzzaman, Celal ve Kudret sahibi olan Rabbimiz'in, ahir zaman alametlerinin şiddetlendiği dönemde Allah'ın, insanların kurtuluşuna vesile olması için Peygamberimiz (sav)'in soyundan nurani bir şahıs olan Hz. Mehdi'yi göndereceğini ve onun ile dinsizlik ve zulüm devrini ortadan kaldıracağını belirtmiştir. Hz. Mehdi, Allah'ın izniyle İslam dünyasının karşı karşıya kaldığı zulüm ve zorluklara son vermekle görevli kişi olacak ve çalışmalarıyla Kuran ahlakını dünya çapında hakim kılacaktır. Bediüzzaman, Allah'ın bu vaadinin hak olduğunu ve vaadini mutlaka gerçekleştireceğini ifade etmiştir.

4) ... ahir zamanda şeriat-ı Muhammediyeyi *(Peygamberimiz (sav)'in sünnetini)* ***ve hakikatı Furkaniyeyi*** *(Kuran'ın esası ve mahiyeti)* ***ve Sünneti Ahmediyeyi*** *(Peygamberimiz (sav)'in sünnetini)* ***ihya ile*** *(yeniden canlandırmakla)* ***ilan ile*** *(herkese duyurmayla)* ***icra ile*** *(tatbik etmekle)* ***başkumandanları olan Büyük Mehdi'nin kemal-i adaletini*** *(yüksek adaletini)* ***ve hakkaniyetini*** *(hak ve adalete uygunluğunu, doğruluğunu)* ***dünyaya göstermeleri gayet makul olmakla beraber gayet lazım ve zaruri ve hayat-ı içtimaiyeyi insaniyedeki*** *(insanların toplum hayatındaki)* ***düsturların muktezasıdır*** *(kuralların gereğidir)****.*** *(Şualar, s. 456)*

Bediüzzaman bu sözünde Hz. Mehdi'nin, başkumandanlık görevini üstlenerek ve Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen Ehli Beyt'in yardımıyla tüm dünyaya adalet ve hakkaniyet getireceğini bildirmektedir. Kuran hakikatlerinin ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin gereği gibi yaşandığı dönem, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi'yle birlikte başlayacak, İslam ahlakı Hz. Mehdi vesiyesiyle tüm dünyada hakim olacaktır.

Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"İHYA"** kelimesinin anlamı, **"YENİDEN CANLANDIRMA"**dır. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi ahir zamanda Kuran'dan uzaklaşmış olan insanların yeniden Kuran ahlakına göre yaşamalarına vesile olacaktır.

"İLAN" kelimesinin anlamı ise, **"HERKESE DUYURMA"**dır. Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre Hz. Mehdi, Kuran'ın hakikatlerini ve Kuran ahlakını herkesin görebileceği, ulaşabileceği şekilde duyuracaktır. Kitle iletişim araçlarını ve teknolojiyi

çok iyi kullanacağı anlaşılan Hz. Mehdi, İslam gerçeklerini çok çeşitli ve hikmetli yöntemler kullanarak tüm dünyaya açıkça gösterecek ve ilan edecektir.

"İCRA" kelimesinin anlamı da, **"UYGULAMA"**dır. Bediüzzaman bu sözleriyle de Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakını tüm dünyada hakim edeceğini ve tüm toplumlarda yaşanır hale getireceğini belirtmektedir.

Bediüzzaman'ın burada Hz. Mehdi'nin faaliyetleri hakkında üzerinde durduğu büyük çaplı hizmetler, tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşecek olaylardır. Bediüzzaman bunların hiçbirinin kendisi hayatta iken gerçekleşmemiş olduğuna dikkat çekmekte, ancak bu alemetlerin gerçekleşmesine vesile olan kişinin Hz. Mehdi olabileceğini belirtmektedir.

5) *Birinci vazife, maddi kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad (güçlü ve samimi bir iman) ve ihlas (yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu gözetme) ve sadakatle (kalpten bağlılıkla) olduğu halde,* ***BU İKİNCİ VAZİFE, GAYET BÜYÜK MADDİ BİR KUVVET VE HAKİMİYET LAZIM Kİ, O İKİNCİ VAZİFE TATBİK EDİLEBİLSİN*** *(yerine getirilebilsin). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci görevini ancak **"BÜYÜK BİR MADDİ KUVVET VE HAKİMİYETLE"** gerçekleştirilebileceğini vurgulamıştır. Bu güce sahip olacak tek kişi Hz. Mehdi'dir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bu vazifesini dünya çapında gerçekleştireceğini hatırlatarak, onun sahip olacağı maddi kuvvet ve hakimiyetin de çok büyük boyutlarda olacağına dikkat çekmiştir. Peygamberimiz (sav)'in döneminden bu yana böyle bir güç ve hakimiyet sağlanamamıştır. Bediüzzaman'ın da dikkat çektiği gibi buradaki "hakimiyet" kavramı, Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların manevi lideri olarak İslam ahlakını bütün dünyaya hakim kılacağını ifade etmektedir.

6) *Böyle bir cemaat-ı azime (Peygamber Efendimiz (sav)'in soyundan gelen büyük seyyidler cemaati) içindeki mukaddes kuvveti tehyic edecek (harekete geçirecek) ve uyandıracak hadisat-ı azime (büyük olaylar) vücuda geliyor (meydana geliyor). Elbette* ***O KUVVET-İ AZİMEDEKİ*** *(büyük kuvvetteki)* ***BİR HAMİYET-İ ALİYE*** *(yüce bir gayret)* ***FEVERAN EDECEK*** *(harekete geçecek)* ***ve HAZRETİ MEHDİ BAŞINA GEÇİP, TARİK-I HAK*** *(hak yola)* ***VE HAKİKATE*** *(gerçeğe)* ***SEVK EDECEK****. (Mektubat, s. 473)*

Bediüzzaman ahir zamanda Müslümanların çok zorlu olaylarla karşı karşıya kalacağını bildirmiştir. Bu ortam günümüzde yani ahir zamanda meydana gelmektedir. Dünyanın birçok yerinde İslam'a ve Müslümanlara karşı oluşturulan zorlu ortamlar, Müslümanlar arasında İslami hamiyet duygusunu artırmakta ve bu da Müslümanları çözüm yolları aramaya sevk etmektedir. Bediüzzaman da bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin çıkışından önce gerçekleşecek olan bu durumu hatırlatmaktadır.

Bediüzzaman, Müslümanlarda oluşan İslam'ı koruma gayretinin artması sonucunda, Hz. Mehdi'nin Müslümanların önderliğini üstlenerek, İslam ahlakını tüm

dünyada hakim kılacağı ve insanları **"TARİK-I HAK VE HAKİKATE"** yani "**HAK YOLA VE GERÇEĞE"** yönelteceğini bildirmiştir.

7) *O ZATIN üçüncü vazifesi, hilafet-i İslamiye'yi (İslam halifeliğini) ittihad-ı İslam'a bina ederek (İslam Birliği üzerine kurarak), İsevi ruhanileriyle (dindar Hristiyanlarla ve Hristiyan alimleriyle) ittifak edip (iş birliği ve dayanışma içerisine girerek) din-i İslam'a (İslam dinine) hizmet etmektir.* ***BU VAZİFE, PEK BÜYÜK BİR SALTANAT VE KUVVET*** *ve milyonlar fedakarlarla (milyonların fedakarane katılımıyla)* ***TATBİK EDİLEBİLİR*** *(yerine getirilebilir). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, İslam Birliği ile Müslüman ve Hristiyan dünyasının hak din adına ittifak etmesi gibi büyük bir olayın ancak üç şartın oluşmasıyla gerçekleşebileceğine dikkat çekmiştir. Bediüzzaman **"PEK BÜYÜK BİR SALTANAT VE KUVVET"** sözleriyle bu şartlardan ikisini açıklamaktadır. **"Saltanat"** kavramı, güç ve yetki ifade eden bir kelimedir. **"KUVVET"** kavramı ise "istediği şeyi icra edebilme gücü yani yetki"yi tanımlamaktadır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin İslam Birliği'ni oluşturup bu birliğin liderliğini üstleneceğini ve **"pek büyük bir kuvvet ve yetkiye sahip olacağını"** bildirmiştir. Bediüzzaman'ın **"PEK BÜYÜK"** sözleri, Hz. Mehdi'nin sahip olacağı bu kuvvetin ve saltanatın çapının büyüklüğünü ifade etmektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle Allah'ın izniyle Hz. Mehdi'nin İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını belirtmektedir.

8) EVET ÜMİTVAR OLUNUZ! ŞU İSTİKBAL İNKILABI İÇERİSİNDE EN YÜKSEK GÜR SADA, İSLAM'IN SADASI OLACAKTIR. *(Tarihçe-i Hayat s. 133), (Hizmet Rehberi s. 239)*

Bu sözünde de Bediüzzaman yine İslam ahlakının tüm dünyada hakim olacağını söylemekte, tüm Müslümanları bu tarihi olay ile müjdelemektedir.

Batın tefsircilerine göre:

Bediüzzaman, burada sadece bir kısmına yer verdiğimiz sözlerinde, İslam ahlakının Hz. Mehdi vesilesiyle tüm dünyada hakim olacağını açıkça bildirmektedir. Batın tefsircileri ise Bediüzzaman'ın bu önemli müjdelerini göz ardı etmekte ve bu konuyu çeşitli şekillerde tevil etmektedirler. Hiçbir delile dayandırılmaksızın öne sürülen bu konudaki fikirlerden bazılarını şöyle sıralayabiliriz:

1-Batın tefsircileri "İslam ahlakının hakimiyeti zaten oluşmuş durumdadır" demektedirler:

İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olması gibi tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşecek bir durum ne Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde ne de ondan önceki müceddidlerin döneminde gerçekleşmemiştir.

2-"Peki İslam ahlakı hakim olduğunda Müslüman aleminin başına bir kişi geçmiş midir?" <u>dendiğinde, "Hayır, aynı anda çok kişi lider olabilir, şahs-ı manevi lider olabilir ya da lidere gerek yoktur" türünden Hz. Mehdi'yi red için çeşitli itiraz, tevil ve bahaneler üretmektedirler</u>:

İslam ahlakının dünya hakimiyetinin gerçekleştiğini öne süren bu kimseler, elbette ki açıklamakta zorlandıkları bir hususla karşı karşıyadırlar. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve bugüne kadar gelmiş geçmiş tüm ehl-i sünnet alimlerinin izahlarında, bu hakimiyetin başında bir lider olarak Hz. Mehdi'nin bulunacağı haber verilmektedir. Bediüzzaman'ın açıklamalarında da bu konu aynı şekilde izah edilmiştir. Bu durum aynı zamanda Allah'ın Kuran'da bildirdiği adetullahının da bir gereğidir. Tarih boyunca yaşamış olan her Müslüman topluluğun başında bir lider olmuştur. Hiçbir elçi ya da peygamber, müceddid ya da müçtehid bir şahs-ı manevi olmamıştır. Her biri Allah'ın görevlendirdiği birer şahıs olarak insanları din ahlakını yaşamaya davet etmişlerdir. Ahir zamanda da Allah'ın bu adetullahı değişmeyecek, Hz. Mehdi de hadislerde ve İslam alimlerinin eserlerinde bildirildiği gibi bir şahıs olacaktır.

Tüm bu bilgiler, bir kısım şahısların öne sürdükleri "lidere gerek yoktur" ya da "şahs-ı manevi lider olacaktır" gibi tevillerin geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır.

3-Batın tefsircileri <u>"bu görevi Hz. Mehdi'nin şahs-ı manevisi yapacaktır"</u> demektedirler:

Bediüzzaman'a Mehdilik zannıyla yaklaşan kimseler, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Bediüzzaman'ın da eserlerinde açıklamış olduğu Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinin yerine getirilmemiş olması konusuna bir açıklama getirememektedirler. Zira Bediüzzaman ömrünü İslam'a hizmete adamış, bu uğurda her türlü fedakarlığı göze alarak imani yönde çok büyük bir hizmette bulunmuştur. Ancak hayatta olduğu sırada tüm Müslümanların manevi lideri vasfını taşımamış, İslam Birliği'ni kurmamış, Hristiyan dünyasıyla ittifak yapmamış, Hz. İsa ile biraraya gelmemiş, birlikte namaz kılmamış ve İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olmasına vesile olmamıştır. Sözlerinde açıkladığı gibi, siyaset ve saltanat aleminde Mehdilik görevini üstlenmemiştir. Tüm dünyaya adalet ve hakkaniyet getirmemiş, tüm Müslüman dünyası üzerindeki zulüm ve haksızlıkların ortadan kaldırılmasına vesile olmamıştır. işte Bediüzzaman'a Mehdiyet konusunda hüsn-ü zan besleyen kimseler de bu gerçeklerin farkında oldukları için bu konuyu kendilerince açıklamaya çalışmaktadırlar. Bunun için de Bediüzzaman'ın sözlerine 'batıni tefsir' adı altında birtakım yorumlar getirerek, tüm bu görevleri Hz. Mehdi'nin değil, onun şahs-ı manevisinin yani talebelerinin ve eserlerinin yapacağını savunmaktadırlar.

Oysa bu bölümün 3. maddesinde Bediüzzaman'ın sözleriyle delillendirilerek açıklandığı gibi, Bediüzzaman eserlerinin hiçbir yerinde "Hz. Mehdi bir şahs-ı manevi olacaktır" şeklinde bir söz kullanmamıştır. Tam aksine Hz. Mehdi'den her bir sözünde "zat ya da şahıs" gibi ifadeleler ile bahsetmiştir. Ayrıca Hz. Mehdi'nin Hz. İsa'yla birlikte

namaz kılacaklarını belirtmiştir. Bediüzzaman'ın bu açıklamaları görmezden gelinerek, "Hz. Mehdi bir şahs-ı manevi olacaktır ve İslam'ın hakimiyetini de bu şahs-ı manevi sağlayacaktır" şeklinde bir çıkarım yapabilmek hiçbir şekilde mümkün değildir.

6-Bediüzzaman, talebelerinin kendisine hüsn-ü zanlarının bir hata ve karıştırma olduğunu

gerekçeleriyle izah etmiştir; tefsirciler, "tevazu ediyor, kasten öyle söylüyor" demektedirler.

<u>Bediüzzaman'a göre:</u>

Ve ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK. *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

Bediüzzaman eserlerinde **"Hz. Mehdi'nin <u>bir veya iki görevi değil</u>, tam olarak <u>ÜÇ GÖREVİ</u> olduğunu"** bildirmektedir. Bu üç görevi birarada yerine getirmeyen şahısların ise ahir zamanın Büyük Mehdisi olamayacağını ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu konudaki detaylı açıklamalarına rağmen, bu önemli gerçek göz ardı edilerek Bediüzzaman'ın Mehdi olabileceği yönünde bazı fikirler öne sürülmektedir. Halbuki Bediüzzaman eserlerinde bu konuya bizzat açıklık getirmiş, Mehdi olmadığını sayfalar boyunca delilleriyle birlikte açıklamıştır. Bu konudaki tüm bu açık beyanlarına rağmen Risale-i Nur'a ve bu eserin yazarı olarak kendisine Mehdilik konusunda hüsn-ü zan besleyenlere ise, bu düşüncelerinin **"karıştırmadan kaynaklanan bir yanlışlık olduğunu"** söylemiştir:

"Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini *(cemaatini)* ***haklı olarak Hz. Mehdi telakki ediyorlar*** *(şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar).* ***O şahs-ı manevinin de bir mümessili*** *(temsilcisi)****, Nur şakirdlerinin*** *(talebelerinin)* ***tesanüdünden*** *(dayanışmasından)* ***gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviden bir nevi mümessili*** *(temsilcisi)* ***olan BİÇARE TERCÜMANINI ZANNETTİKLERİNDEN, BAZEN O İSMİ*** *(Hz. Mehdi ismini)* ***ONA VERİYORLAR. Gerçi BU, BİR İLTİBAS*** *(karıştırma)* ***BİR SEHİVDİR*** *(hatadır, yanılmadır), fakat onlar onda mes'ul değiller.* ***ÇÜNKİ ZİYADE HÜSN-Ü ZAN, ESKİDEN BERİ CEREYAN EDİYOR VE İTİRAZ EDİLMEZ.*** *Ben de o* ***kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikadlarının*** *(imanlarının faziletinin)* ***bir tereşşuhu*** *(yansıması)* ***gördüğümden onlara çok ilişmezdim****... (Tılsımlar Mecmuası, s. 201) (Emirdağ Lahikası, s. 248)*

Bediüzzaman Risale-i Nur'un şahs-ı manevisinin ve bu eserlerin yazarı olarak kendisinin kimi zaman Hz. Mehdi olabileceğinin düşünüldüğünü, ancak bunun bir karıştırma ve hata olduğunu belirtmiştir. Bir başka sözünde ise bu düşünceye sahip olan kimselerin iman hakikatlerini anlatma konusu yönünde bir değerlendirme yaptıklarını, ancak Hz. Mehdi'nin diğer iki vazifesi olan **"İslam Birliği'nin sağlanması, tüm İslam dünyasının lideri olunması ve Hz. İsa ile birlikte İslam ahlakının dünyaya hakim kılınmasının kendisinde görünmediği hususunu dikkate almadıklarını"**

söylemiştir. Bundan dolayı da **Risale-i Nur'a ve kendisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yalnızca bir "zan"dan ibaret olduğunu belirtmiştir**:

... O GELECEK ZATA DAİR HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE *(uydurmaya)* ***ÇALIŞMIŞLAR*** *ve Şeriatı ihya (Kuran ahlakının esaslarını hatırlatarak yeniden hayata geçirme) ve hilafeti tatbik olan* ***<u>ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMEDEN BU MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR</u>*** *(göz önünde bulundurmamışlar). (Tılsımlar Mecmuası, s. 168)*

Bediüzzaman, bu sözüyle Hz. Mehdi'ye dair haber ve işaretlerin Risale-i Nur cemaatiyle özdeşleştirilmeye çalışıldığını, ancak bu benzetmenin Hz. Mehdi ile ilgili verilen bilgilere uygun düşmediğini belirtmiştir. Bediüzzaman bu benzetmeyi yapan kimselerin Hz. Mehdi'nin iki büyük ve önemli vazifesini göz ardı ettikleri için böyle yanlış bir kanaate vardıklarını ifade etmektedir. İslam Birliği'nin sağlanması ve Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların liderliğini üstlenmesi, Hristiyanlarla ittifak sağlanması ve Hz. İsa ile birlikte Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması şu ana kadar henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da dahil olmak üzere, Peygamberimiz (sav)'den sonraki dönemlerde gelen müceddidlerin hiçbiri bu büyük görevleri yerine getirebilmiş değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman da bu gerçeği dile getirerek Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini Mehdilikle vasıflandıranların yanıldıklarını ifade etmektedir. Nitekim bir konuda bir kişiye hüsn-ü zan beslenmesi, bu düşüncenin gerçeği yansıttığını gösteren bir delil değildir. Zaten Bediüzzaman da Risaleler'inde bunu dile getirmiştir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman sözlerinde Hz. Mehdi'nin ayırt edici bir özelliği olarak **"ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMETMESİ"**ne dikkat çekmiştir. Hz. Mehdi'nin bu özelliği son derece önemlidir. Hz. Mehdi görevlerini sadece belirli bir bölgede yerine getirmeyecek, onun etki alanı çok geniş bir dairede, yani dünya çapında olacaktır. Bediüzzaman, "**dar daire"** olarak ifade ettiği **"küçük çaplı"** uygulamaların Müslümanları yanıltmaması gerektiğini belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerini geniş dairede gerçekleştireceğini hatırlatarak, kendi şahsına ve Risale-i Nur'un şahs-ı manevisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yanlışlığını delilleriyle birlikte açıklamaktadır.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin yerine getireceğini belirttiği görevler konusunda **"ÇOK GENİŞ ÇAPLI BİR HÜKMETME"** yani **"DÜNYA ÇAPINDA"** bir sonuç ise, daha önceden de belirttiğimiz gibi, bugüne kadar gerçekleşmiş değildir. Bu da Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemde ortaya çıkmış bir şahıs olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Söz konusu üç görevin dünya çapında yerine getirilmesi, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden olacak ve onu tüm insanlara tanıtacaktır.

Bediüzzaman sözlerinde pek çok kez, ne önceki yüzyıllarda gelen müceddidler zamanında ne de kendi yaşadığı dönemde, Hz. Mehdi'nin üç görevinin birarada yerine getirilemediğini ve bunu ancak Hz. Mehdi'nin gerçekleştirebileceğini belirtmiştir. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıklayan sözlerinden biri şöyledir:

Gerçi her asırda hidayet edici, bir nevi Hz. Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat <u>HER BİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE</u> *(açıdan)* ***<u>YAPMASI İTİBARIYLA</u>*** *(nedeniyle)* ***AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.*** *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

<u>Batın tefsircilerine göre:</u>

Bediüzzaman sözlerinde kendisine ve Risale-i Nur'a Mehdilik yakıştırmasında bulunan kimselerin yanıldıklarını belirtmekte ve bunun nedenlerini delillendirmektedir. Ancak Bediüzzaman'ın bu konuya açıklık getiren bu sözleri göz ardı edilmekte ve çeşitli tevil yöntemleriyle tefsir edilmeye çalışılmaktadır. Bediüzzaman'ın kendisine yöneltilen Mehdilik yakıştırmasını kabul etmemesinin tevazudan kaynaklandığı ya da bunun, Bediüzzaman'ın Mehdiliğini gizlemek için kasıtlı olarak yaptığı bir taktik olduğu öne sürülmektedir.

Ancak bu konuda pek çok yanılgı söz konusudur. Herşeyden önce Bediüzzaman'ın, sadece tevazu için, inanmadığı bir şeyi Risaleleri'ne koydurtması mümkün değildir. Üstelik inanmadığı ve tüm Müslümanların yanlış bilgilendirilmesine neden olacak böyle bir konuyu gizleyebilmek için, sadece taktik amaçlı olarak, yüzlerce sayfa boyunca yazı yazması, Hz. Mehdi olmadığını anlatabilmek için onlarca delil vermesi söz konusu değildir. Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin dürüstlüğü ve doğru sözden asla ayrılmayışı onun tüm hayatına hakim olan çok önemli bir özelliğidir. Allah korkusu son derece şiddetli olan Bediüzzaman gibi samimi bir şahsın, yalan söyleyerek tüm toplumu yanılttığını söylemek, hiçbir şekilde kabul edilebilir bir yaklaşım değildir. Bediüzzaman, mahkemelerde bile doğru söylemesiyle ve dürüstlüğüyle bilinmektedir. İstiklal Mahkemeleri'nde bile bu özelliğinden hiçbir şekilde ayrılmamış, daima doğruları söylemiştir. Doğru söylediği için karşılaşabileceği hiçbir zorluktan korkmadığını ise mahkeme müdafaalarında geçen bir sözünde ***"... Başım gövdemden ayrılmadıkça veya boynuma ip takılıp asılmadıkça bu teklifinizi bana tatbik edemezsiniz!"*** *(Bediüzzaman ve Talebelerinin Mahkeme Müdafaaları, s. 379)* diyerek ifade etmiştir.

7-Bediüzzaman, "<u>Hz. Mehdi ileride gelecek"</u> demektedir; tefsirciler, "geldi geçti" demektedirler.

<u>Bediüzzaman'a göre:</u>

Bediüzzaman, Risale-i Nur Külliyatı'nın çeşitli bölümlerinde, **"Hz. Mehdi'nin ileride gelecek bir şahıs olduğunu"** açıkça ifade etmiştir. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıklayan sözlerinden bazıları şöyledir:

1) İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE *(dünyanın geleceğinde)* ***<u>1400 SENE SONRA GELECEK</u> BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB*** *(yakın)* ***ZANNETMİŞLER***. *(Sözler, s. 318)*

Bediüzzaman bu sözüyle, İslam tarihinde daha önce de birçok kişinin, Hz. Mehdi'nin geliş tarihi ile ilgili çeşitli kanaatlere kapıldıklarını ve bu mübarek zatın "kendi yaşadıkları yüzyıla yakın" bir tarihte ya da kendi dönemlerinde geleceğini sandıklarını belirtmiştir. Ancak Bediüzzaman **"KARİB (YAKIN) ZANNETMİŞLER"** diyerek söz konusu kişilerin Hz. Mehdi'nin önceki tarihlerde çıkmış olabileceğini düşünmekle yalnızca bir **"zanda bulunduklarını"** ancak yanıldıklarını hatırlatmıştır. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'den **"1400 SENE SONRA"** geleceğini haber vermiştir.

Dikkat edilirse Bediüzzaman burada "Hz. Mehdi geldi ya da gelmiş" dememekte, "gelecek zaman" belirten bir kelime kullanmakta ve **"GELECEK"** demektedir. Ayrıca ne 1373, ne 1378 ne 1398 ne de başka bir tarih vermemiş tam olarak 1400 yıl sonrasından bahsetmiştir. Bu tarih Miladi 1980 yılına denk gelmektedir. Hicri 13. yüzyılın müceddidi olarak Hicri 14. yüzyıla kadar müceddidlik görevini yerine getiren Bediüzzaman, Hicri 1379 yani Miladi olarak 1960 yılında vefat etmiştir. Dolayısıyla Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin gelişi için kendi yaşadığı dönemden çok ileriki bir tarihi belirtmektedir. Bediüzzaman bu açıklamasıyla, açık ve kesin bir tarih vererek kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ifade etmekte, Hz. Mehdi'nin kendi vefatından yaklaşık 20 sene kadar sonra geleceğini müjdelemektedir.

Bediüzzaman bu sözüyle ayrıca, Hz. Mehdi'nin gelişinden önce Mehdi olduğu sanılan şahısların aksine, **"1400 sene sonra gelecek olan Mehdi'nin bir HAKİKAT"** olacağını belirtmiştir. Yani bu kutlu zatın, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde müjdelediği tüm özelliklere sahip olan **"GERÇEK MEHDİ"** olacağını ve bu özellikleriyle Mehdi sanılan kişilerden ayırt edilip tanınacağını hatırlatmıştır.

Bediüzzaman ayrıca Risaleleri'nde Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak **"her yüz yıl başında bir müceddid gönderileceğini"** hatırlatmıştır. Bediüzzaman **"1400 YIL SONRA"** tarihini vererek aynı zamanda **"14. ve 15. yüzyıllar arasında görev yapacak olan müceddidin de Hz. Mehdi olduğunu"** haber vermektedir.

2) *Hem şu sırdandır ki;* ***<u>MEHDİ, SÜFYAN GİBİ AHİR ZAMANDA GELECEK EŞHASLARI</u>*** *çok zaman evvel hatta tabiin (Peygamberimiz (sav)'i sağ iken görmüş olan müminlerle, yani Ashab'la görüşmüş ve onlardan ders almış olan salih Müslümanlar) zamanında onları beklemişler yetişmek emelinde bulunmuşlar." (Sözler, s. 358)*

Bediüzzaman bu sözünde kullandığı, gelecek zaman belirten bir fiil olan **"gelecek"** kelimesiyle Hz. Mehdi'nin **"ilerideki bir tarihte gelecek bir şahıs olduğunu"** bir kez daha vurgulamıştır. Bediüzzaman bu yolla, yaşadığı dönemde Hz. Mehdi'nin henüz gelmemiş olduğunu açık bir şekilde ifade etmektedir.

3) Hakiki beklenilen ve <u>BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT</u> *dahi bu zamanda gelse... (Kastamonu Lahikası, s. 57)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin henüz gelmediğini; Müslümanlar tarafından beklendiğini ve kendi yaşadığı devirden bir asır sonra geleceğini bildirmektedir.

Bediüzzaman, **"HAKİKİ BEKLENİLEN"** sözleriyle Hz. Mehdi'nin **"HENÜZ BEKLENDİĞİNİ"** ifade etmektedir. Kuşkusuz ki eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin kendi yaşadığı dönemde gelmiş olduğunu düşünüyor olsaydı, bu ifadeyi kullanmazdı. "Hakiki beklenilen" yerine "gelmiş olan" veya "gelen" derdi. Ancak böyle bir sözü Risaleler'in hiçbir bölümünde kullanmamıştır. Tam aksine Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin henüz gelmediğini ve gelmesinin tüm İslam alemi tarafından beklendiğini açıkça ifade etmektedir. Açıktır ki Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir dönemde ve mutlaka geleceği konusunda kesin bir kanaat taşımakta ve bunu ısrarla dile getirmektedir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman burada kullandığı **"HAKİKİ"** kelimesiyle de Hz. Mehdi'nin gelişinin ne kadar kesin bir gerçek olduğunu belirtmektedir.

Ayrıca Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin sadece ileride geleceğini belirtmemekte, bir de bu mübarek şahsın geliş zamanını da müjdelemektedir. Hz. Mehdi'nin **"KENDİSİNDEN BİR ASIR SONRA, YANİ HİCRİ 1400'LÜ YILLARDA"** ortaya çıkacağını haber vermektedir.

Kuşkusuz ki eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin kendi döneminde yaşadığını düşünseydi, böyle uzak bir tarih vermez, aksini açıkça ifade ederdi. Demek ki Bediüzzaman'ın bu konudaki kanaati hiçbir itiraza yer bırakmayacak kadar kesindir.

4) <u>O İLERİDE GELECEK ACİB</u> *(şaşılan, hayret uyandıran, benzeri görülmeyen)* ***<u>ŞAHSIN</u>*** *bir hizmetkarı ve ona yer hazır edecek bir dümdarı (yardımcı kuvveti) ve o büyük kumandanın pişdar bir neferi (önden giden bir askeri) olduğumu zannediyorum. (Barla Lahikası, s. 162)*

Bediüzzaman bu sözünde de bir kez daha Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir tarihte geleceğini belirtmiştir. Kendisinin, Hz. Mehdi'den önceki devirde yaşadığını ise, kendisini "Hz. Mehdi'nin öncüsü" olarak niteleyerek ifade etmiştir.

Bediüzzaman burada da yine "gelmiş" veya "geldi" gibi kendi dönemini ve öncesini kasteden ifadelere yer vermemiştir; **"ileride gelecek"** diyerek Hz. Mehdi'nin kendi yaşadığı dönemden sonra geleceğini açıklamıştır.

Bediüzzaman bu sözüyle, kendi yaptığı çalışmaların, Hz. Mehdi'ye zemin hazırlayacağını ifade etmekte, kendisini bu mübarek zatın **"HİZMETKARI"** olarak nitelendirmektedir. Kuşkusuz ki bu son derece kesin bir açıklamadır. Eğer Bediüzzaman'ın, kendisinin Hz. Mehdi olduğu yönünde bir kanaati olsaydı, kendisini **"Hz. Mehdi'nin hizmetkarı"** olarak nitelendirmezdi. Çünkü **"bir kişinin aynı anda hem Hz. Mehdi hem de onun hizmetkarı olabilmesi"** mümkün değildir. Dolayısıyla bu ifade açıkça ortaya koymaktadır ki Bediüzzaman burada çok açık bir şekilde Hz. Mehdi olmadığını belirtmiştir.

Bunun yanı sıra **"DÜMDAR"** kelimesi **"yardımcı kuvvet"** anlamına gelmektedir. Bediüzzaman, bu sözüyle kendisini, asıl mücadeleyi yürüten zata imkan hazırlayan yardımcı kuvvetlere benzetmiştir. Bu şekilde kendisinden sonra gelecek olan ve yapacağı büyük fikri mücadele ile İslam ahlakının getirdiği tüm güzellikleri yeryüzüne hakim edecek olan Hz. Mehdi'nin bir yardımcısı olduğunu ifade etmektedir. Eğer Bediüzzaman kendisinin Hz. Mehdi olduğunu düşünseydi kuşkusuz ki burada kendisini "Hz. Mehdi'nin yardımcısı" olarak tanımlamazdı. Çünkü **"Hz. Mehdi'nin ve yardımcısının"**, **"birbirinden farklı, iki ayrı kişi"** olduğu çok açıktır. Eğer Bediüzzaman "yardımcısıyım" diyorsa, bu onun, kendisinin Hz. Mehdi olmadığını belirttiği çok açık bir ifadedir.

Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"PİŞDAR BİR NEFER"** ifadesi, **"ÖNDEN GİDEN ASKER"** anlamını taşımaktadır. Bediüzzaman bu sözüyle kendisini önden giden öncü kuvvetlere benzetirken, Hz. Mehdi'nin kendisinden sonra geleceğini bir kez daha vurgulamıştır. Eğer Bediüzzaman kendisinin Hz. Mehdi olduğunu belirtmek isteseydi, kuşkusuz ki böyle bir ifade kullanmazdı. Çünkü bu ifade aksi yönde öne sürülebilecek tüm iddiaları geçersiz kılmakta ve konuya kesin bir açıklık kazandırmaktadır. Bediüzzaman **"kendisini ÖNDEN GİDEN"** bir kişi olarak nitelendirmekle, **"Hz. Mehdi'nin kendisinden SONRA GELEN"** bir kimse olduğunu netleştirmektedir.

Bediüzzaman burada ayrıca **"BİR NEFER"** yani asker kelimesini kullanarak, kendisinin Hz. Mehdi değil, onun bir yardımcısı ve ona hizmet eden bir görevli olduğunu bir kez daha ifade etmektedir. Bediüzzamanın kendisini bir **"HİZMETKARI, ÖNCÜSÜ"** olarak vasıflandırdığı ve bu kadar övgüyle, saygıyla bahsettiği Hz. Mehdi, tüm İslam alemi tarafından asırlardır beklenmektedir. Bediüzzaman da bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin ahir zamanda, Allah'ın izniyle, muhakkak ortaya çıkacağını müminlere müjdelemektedir.

5) *... Bu hakikatdan anlaşılıyor ki;* ***<u>SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT</u> RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK*** *(yazma ve dağıtma yoluyla yayacak ve uygulayacak). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin, önceki müceddidlerin ve Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemlerde gelmediğini söylemiş; bu mübarek zatın bunların hepsinden **"SONRA"** geleceğini ifade etmiştir. Ayrıca Bediüzzaman bu durumu, yalnızca gelecek zaman ifade eden bir fiil kullanarak değil, bunu bir de **"SONRA"** kelimesiyle destekleyerek çok kesin bir üslupla açıklamıştır.

Bediüzzaman bu sözünde de Risale-i Nur Külliyatı'nın, Hz. Mehdi'nin, tebliğinde kullanacağı bir ön hazırlık olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman, ortaya çıktığında Hz. Mehdi'nin, Risaleleri hazır yazılmış olarak bulacağını ve imanı kurtarma vazifesinde Risaleler'den faydalanacağını belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle kendisinin Hz. Mehdi olmadığını, Hz. Mehdi'nin **"KENDİSİNDEN SONRAKİ DÖNEMDE GELECEK BİR ŞAHIS OLDUĞUNU"** bir kez daha açıklığa kavuşturmuştur.

***6) TA AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE** (dünya çapında) **ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDİ VE ŞAKİRTLERİ** (talebeleri), **CENAB-I HAKK'IN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETİR** ve **O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ**. (Kastamonu Lahikası, s. 99)*

Bediüzzaman bu sözünde bir kez daha Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir dönemde ve ileriki bir tarihte geleceğini belirtmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi ve talebelerini, Risale-i Nur'un asıl sahipleri olarak nitelendirmekte, Risale-i Nur'un dar dairede yani sınırlı bir kesim içerisinde başlattığı hizmeti, daha ileriki bir tarihte gelecek olan bu mübarek şahsın tamamlayacağını ve bunu dünya çapında bir hizmete dönüştüreceğini müjdelemektedir.

Bediüzzaman burada kullandığı **"TA AHİR ZAMANDA"** sözleriyle Hz. Mehdi'nin geleceği zamanı belirtmektedir. Bediüzzaman bu ifadesiyle öncelikle Hz. Mehdi'nin kendisinden **"İLERİKİ BİR TARİHTE"** geleceğini dile getirmektedir. Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"TA"** kelimesi ise bu konuya açıklık getiren önemli bir ifadedir. **"TA"** kelimesi uzaklık ifade eden bir kelimedir. Bediüzzaman bu ekle, **"ahir zamanın, kendi yaşadığı dönemin çok daha ilerisinde, daha uzakta bir zaman olduğunu"** ifade etmektedir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'den önce gelmiş, insanların Allah'ın dininden uzaklaştığı bir ortamda Kuran ahlakı ve iman hakikatleri üzerinde durarak çok büyük bir imani hareket başlatmıştır. **"O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR"** sözleriyle, bu büyük fikri mücadelesini tohum ekmeye benzetmektedir. Sonradan Hz. Mehdi zamanında bu iman tohumlarının sümbülleneceğini, yani Hz. Mehdi'nin Bediüzzaman'ın başlattığı bu imani çalışmaları genişleteceğini ve sonuca ulaştıracağını ifade etmektedir. Bediüzzaman bu örneklendirmesiyle kendisinin Hz. Mehdi'den önceki bir dönemde yaşadığını, Hz. Mehdi'nin gelişinin ise kendisinden sonraki bir dönemde gerçekleşeceğini açıkça ifade etmektedir.

Bediüzzaman, **"BİZLER DE KABRİMİZDEN SEYREDİP"** sözleriyle, ektiği iman tohumlarının sümbülleneceği yani Hz. Mehdi'nin Kuran ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağı dönemde, kendisinin vefat etmiş olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözüyle bir kez daha kendisinin Hz. Mehdi olmadığını, onun gelip görevine başladığı dönemde kendisinin hayatta olmayacağını hatırlatarak ifade etmiştir.

Batın tefsircilerine göre:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin kendisinden ileriki bir tarihte geleceğini pek çok kez ve çok açık ifadelerle açıklamıştır. Ancak Bediüzzaman'ın sözlerinin anlaşılabilmesi için Risaleler'deki sözlerin yeterli olmadığını düşünenler, bu konuyu Risaleler'de anlatıldığı şekilde kabul etmemektedirler. Hz. Mehdi'nin çoktan geldiğini ve görevlerini yerine getirdiğini öne sürmektedirler. Oysa bu düşünce hem Peygamberimiz (sav)'in

hadislerinde verdiği haberlerle hem de Bediüzzaman'ın Risaleler'de anlattıklarıyla tümüyle çelişmektedir. Bir kişinin Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemlerde çıkmış olduğundan bahsedebilmesi için; bu şahsın Müslümanların halifesi yani manevi lideri vasfıyla tüm dünya Müslümanları arasında İslam Birliği'ni kurduğundan, bu birlik vesilesiyle Hristiyan dünyasıyla dinsizliğe karşı ittifak yaptığından ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetlerini canlandırıp, dini tüm batıl inanç ve uygulamalardan arındırıp, Hz. İsa ile birlikte, İslam ahlakını tüm yeryüzüne hakim kıldığından da bahsedebilmesi gerekir. Ancak bu olayların hiçbiri henüz gerçekleşmediğine göre, bu iddiayla ortaya çıkan kimselerin yanıldıkları da çok açık bir şekilde görülmektedir.

8-Bediüzzaman, "<u>Mehdi'nin siyaset aleminde de görevi olduğunu</u>" söylemektedir; tefsirciler, "Mehdi siyaset aleminde olmayacak" demektedirler.

<u>Bediüzzaman'a göre:</u>

Bediüzzaman hadislerde verilen bu bilgilere dayanarak, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin üç ayrı alanda birden Mehdilik yapacağını yani, hem **"SİYASET MEHDİSİ"** hem **"SALTANAT MEHDİSİ"** hem de **"DİYANET MEHDİSİ"** olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin bu önemli özelliğini açıkladığı sözlerinden biri şöyledir:

Büyük Mehdi'nin çok vazifeleri var. Ve <u>SİYASET ALEMİNDE, DİYANET ALEMİNDE, SALTANAT ALEMİNDE, MÜCADELE ALEMİNDE</u> çok dairede icraatları olduğu gibi..." *(Şualar, s. 590)*

Bediüzzaman bu sözleriyle, Hz. Mehdi'nin siyaset aleminde önemli görevler üstleneceğini belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin, "Peygamberimiz (sav)'in halifesi" yani "Müslümanların manevi lideri" vasfını taşıyarak tüm dünya Müslümanları arasında İslam Birliği'ni kuracağını, Hristiyan alemiyle ittifak oluşturacağını ve Hz. İsa ile birlikte, İslam ahlakını tüm dünyada hakim kılacağını bildirmektedir. Bediüzzaman'ın detaylı olarak açıkladığı Hz. Mehdi'nin üstleneceği tüm bu görevler, Hz. Mehdi'nin **"Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani tüm dünya Müslümanlarının manevi lideri"** vasfını taşıyacağını ve **"idareci"** konumunda olacağını açıkça ortaya koymaktadır.

Müslümanları ilgilendiren her konuda çözüm getirecek kişi olarak manevi liderleri Hz. Mehdi olacaktır. Hz. Mehdi'nin üstleneceği bu görevin ne şekilde adlandırıldığı önemli değildir. **Hz. Mehdi'nin ilgileneceği siyaset, '<u>Kuran ahlakı içerisindeki siyaset</u>' olacaktır**. Önemli olan Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu vazifenin **"<u>Kuran'ın bir hükmü</u>"** olmasıdır. **Kuran ahlakına uygun siyaset"**in anlamı **"güzel ahlaklı, şefkatli, merhametli olmak, adaletli davranmak, müminler arasında birlik ve kardeşliği, barışı ve sosyal adaleti sağlamak, adaletsizliği gidermek, zenginlik ve refahı sağlamaktır**. Kuran'da Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu görev **"<u>İslam ahlakının hakimiyeti</u>"** olarak müjdelenmektedir:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir... (Nur Suresi, 55)

Hz. Mehdi de Kuran'ın bu hükmü gereği, tüm Müslümanların huzurunu, birlik ve beraberliğini sağlayacak, İslam ahlakının güzelliğini tüm dünyada yerleşik kılacaktır. Bediüzzaman'ın da siyaset ve saltanat kavramlarıyla kastettiği ana konu budur: **"Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanlarının liderliğini üstlenmesi ve Kuran'da belirtilen bu hükme uygun olarak İslam dünyasının menfaatleri yönünde faaliyetlerde bulunması"**dır. Tüm bunlar Kuran ahlakının ve Kuran ayetlerinin bir gereğidir. Bediüzzaman'ın ***"o zatın ikinci vazifesi, şeriatı*** *(Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini)* ***<u>icra ve tatbik etmektir</u>"*** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)* sözleriyle belirttiği gibi, Hz. Mehdi de, Kuran ahlakının gerekliliklerini uyguladığında, İslam Birliği'nin oluşmaması, Hz. Mehdi'nin idareci vasfını taşımaması, yetki sahibi olmaması ya da lider konumunda olmaması söz konusu değildir. Zira tüm bunlar Allah'ın bütün Müslümanları yaşamakla yükümlü kıldığı hükümlerdir. Nitekim Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin bu vasıfları taşıyacağını ***"<u>Hilafet-i Muhammediye (A.S.M.)</u>*** *(Peygamberimiz (sav)'in halifesi)* ***<u>ünvanı ile şeair-i İslamiyeyi</u>*** *(İslam ahlakının esaslarını)* ***<u>ihya etmektir</u>*** *(yeniden canlandırmaktır)**."*** *(Emirdağ Lahikası, s. 259)* sözleriyle ifade etmektedir.

Bir ayette Allah Müslümanlara, içlerindeki **"emir sahiplerine"** uymalarını şöyle bildirmektedir:

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (Nisa Suresi, 59)

Bu ayet gibi Kuran'da, Müslümanların, Allah'ın kendilerini dünyada ve ahirette kurtuluşa ulaştırması için göndermiş olduğu elçilere uymalarıyla ilgili çok fazla ayet yer almaktadır. İşte Bediüzzaman'ın, ***"siyaset aleminde, diyanet aleminde, salatanat aleminde ve mücadele aleminde çok dairede icraatları olduğu gibi"*** sözleriyle Hz. Mehdi için kastettiği siyaset anlayışı da budur. Bediüzzaman bu sözlerinde yer alan "siyaset ve saltanat" kavramlarıyla Hz. Mehdi'nin, Kuran'ın bu hükmünü ne şekilde yerine getireceğini açıklamaktadır.

Nitekim Risaleler'deki Hz. Mehdi'nin görevlerinin açıklandığı sözler dikkatlice incelendiğinde, Bediüzzaman'ın bu sözleriyle ne kastetmiş olduğu kolaylıkla

anlaşılmakta; Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında pek çok görev üstleneceği açıkça görülmektedir.

Batın tefsircilerine göre:

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin siyaset alanında önemli görevleri olacağını açıkça ifade etmiştir. Batın tefsircileri ise, Bediüzzaman'ın bu açık ifadelerini kabul etmemektedirler. Hz. Mehdi'nin siyaset alanında bir görev üstlenmeyeceğini, yalnızca iman hakikatleri üzerine faaliyetlerde bulunacağını öne sürmektedirler.

Oysa ki hiçbir delile dayandırılmayan bu düşünce, Bediüzzaman'ın Risaleler'de yüzlerce sayfa boyunca anlattığı bilgilerle tamamen çelişmektedir. Zira önceki satırlarda açıklandığı gibi Bediüzzaman, eserlerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç büyük görev hakkında geniş bilgi vermiş ve Hz. Mehdi'nin **"siyaset alanında Mehdilik görevini ne şekilde yerine getireceğini"** detaylı olarak anlatmıştır. Bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin **"İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını, Müslümanların manevi liderliğini üstlenerek İslam Birliği'ni sağlayacağını, Hristiyan dünyasıyla ittifak yapacağını"** ayrıntılı olarak açıklamıştır. Bediüzzaman'ın tüm bu izahları hiçbir tartışma ya da tevile yer bırakmayacak kadar açıktır.

Çok açıktır ki eğer Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin sadece iman hakikatleri yönünde bir hizmet yapıp, siyaset ya da saltanat alanlarında görev yapmayacağını düşünseydi, Risaleler'de böyle bir açıklamaya yer vermez, Hz. Mehdi'nin bu yöndeki görevlerini Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak bu kadar uzun ve ayrıntılı olarak izah etmezdi. Zira Bediüzzaman gibi derin imanlı büyük bir müceddidin, eserlerinde, düşündüğü ve inandığı şeylerin tam tersine açıklamalarda bulunması hiçbir şekilde söz konusu değildir.

9-Bediüzzaman, "Mehdi'nin İslam dünyasının başında olacağını" söylemektedir; tefsirciler, "Mehdi böyle bir makam sahibi olmayacak" demektedirler.

Bediüzzaman'a göre:

Allah, Kuran'da "İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını, inanan kullarını güç ve iktidar sahibi kılacağını" vaad etmiş ve bu vaadinin kesin olduğunu bildirmiştir. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, bütün büyük İslam alimlerinin ve Bediüzzaman'ın sözlerinde de bu duruma "Hz. İsa ile Hz. Mehdi'nin vesile olacakları" belirtilmiştir. Rabbimiz'in bu vaadi doğrultusunda İslam ahlakı bir gün mutlaka hakim olacak ve bir kişinin Müslümanların önderliğini üstlenmesi gerekecektir. Bediüzzaman böyle dünya çapında bir hakimiyetle karşılaşmamış ve tüm dünya Müslümanlarının liderliğini üstlenmemiştir. İslam dünyasının başında, tüm Müslümanları biraraya getirecek şekilde bir lider uzun süredir yoktur. Müslümanların bu lideri, 1400 senedir müjdelendiği gibi Hz. Mehdi olacaktır. Yeryüzünden zulmü ve karanlığı kaldıracak, İslam ahlakının güzelliğinin tüm insanlar tarafından yaşanmasına vesile olacaktır. Bediüzzaman da eserlerinde bu gerçeği dile getirmiş ve Hz. Mehdi'nin **"Peygamberimiz (sav)'in**

halifesi yani Müslümanların manevi lideri vasfını taşıyacağını" bildirerek tüm Müslümanları bu büyük hidayet önderinin gelişiyle müjdelemiştir.

Bediüzzaman Risaleler'de Hz. Mehdi'den bahsettiği sözlerinin birçoğunda, Hz. Mehdi'nin **"İslam dünyasının lideri**" vasfını taşıyacağını belirtmiştir. Bu sözlerinden bir kısmını şöyle sıralayabiliriz:

1) İkinci vazifesi: ***<u>HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE</u>*** *(a.s.m.)* ***<u>ÜNVANI İLE</u>*** *(Peygamberimiz (sav)'in halifesi ünvanı ile)* ***şeair-i İslamiyeyi*** *(İslam ahlakının esaslarını)* ***ihya etmektir*** *(yeniden canlandırmaktır). (Emirdağ Lahikası, s. 259)*

Hz. Mehdi, halihazırda çeşitli gruplar halinde dağınık olarak bulunan Müslümanları birleştirecek, İslam ahlak ve faziletini, Peygamberimiz (sav)'in gerçek sünnetlerini canlandıracaktır. İslam aleminin birliğini oluşturacak, bu vesileyle insanlığı maddi ve manevi tehlikelerden kurtaracak ve insanların Allah'ın rızasına uygun bir hayat yaşayarak Allah'ın azabından sakınmalarına vesile olacaktır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu ikinci görevini **"Peygamberimiz (sav)'in halifesi"** yani "**Müslümanların manevi lideri"** sıfatıyla yerine getireceğini belirtmiştir. Kuşkusuz ki **Hz. Mehdi'nin, "İslam toplumunun lideri vasfıyla" İslamiyet'i yeniden canlandırması, milyonları bulan bir topluluğun maddi ve manevi gücüyle hareket ederek tüm yeryüzünde İslam Birliği'ni sağlaması"** özellikleri, onun **<u>lider vasfını taşıyacağını</u>** açıkça ortaya koymaktadır.

2) O ZATIN üçüncü vazifesi, ***<u>HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ</u>*** *(İslam halifeliğini)* ***<u>İTTİHAD-I İSLAM'A BİNA EDEREK</u>*** *(İslam Birliği üzerine kurarak),* ***<u>İSEVİ RUHANİLERİYLE</u>*** *(dindar Hristiyanlarla ve Hristiyan alimleriyle)* ***<u>İTTİFAK EDİP</u>*** *(iş birliği ve dayanışma içerisine girerek)* ***<u>DİN-İ İSLAM'A</u>*** *(İslam dinine)* ***<u>HİZMET ETMEKTİR</u>. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakarlarla*** *(milyonların fedakarane katılımlarıyla)* ***tatbik edilebilir*** *(yerine getirilebilir). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bir başka görevinin de İslam toplumunu birleştirmek ve Hristiyan alemiyle ittifak etmek olduğunu bildirmiştir. Hz. Mehdi'nin bu görevini, iman sahiplerinin, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen fedakar seyyidlerin ve diğer tüm Müslümanların desteğiyle gerçekleştireceğini bildirmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle, **"Hz. Mehdi'nin dünya çapında tüm Müslümanların halifesi görevini üstleneceğini"** bir kez daha belirterek, **"Hz. Mehdi'nin İslam dünyasının başında lider vasfıyla bulunacağını"** açıklamıştır.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi ile ilgili izahlarında defalarca tekrarladığı Hz. Mehdi'nin bu özelliğini görmezden gelerek, yalnızca iman hakikatleri yönünde faaliyet yapacağını iddia edebilmek hiçbir şekilde söz konusu değildir. Bediüzzaman çok açık delillerle Hz. Mehdi'nin bu alanlarda çeşitli faaliyetlerde bulunacağını açıklamış ve tüm bunların Hz. Mehdi'nin tanınmasındaki en önemli alametlerden olacağını belirtmiştir.

3) *... **Hazret-i Mehdi'nin, o vazifesini bizzat kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (ASM)** (Peygamberimiz (sav)'in halifeliği) **CİHETİNDEKİ** (yönündeki) **SALTANATI, ONUN İLE İŞTİGALE** (ilgilenmeye) **VAKİT BIRAKMIYOR**. **Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife** (topluluk) **bir cihette** (yönüyle) **görecek. O zat, o taifenin** (topluluğun) **uzun tedkikatı ile** (incelemelerle) **yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak**... (Emirdağ Lahikası, s. 259)*

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin çalışmalarından önce, Hz. Mehdi'nin birinci vazifesi olan iman hakikatlerini yayma ve materyalizmi fikren yıkma yönünde kullanacağı ilmi malzemeleri hazırlayacak olan bir topluluk olacağından bahsetmektedir. Bediüzzaman "**bir cihette**" yani **"bir yönüyle"** sözleriyle ise bu ilmi topluluğun, materyalizmi fikren etkisiz hale getirilmesi çalışmalarını yalnızca bir açıdan yürüteceklerini, dolayısıyla **"Hz. Mehdi'nin de kendisine program yaparak bu topluluğun çalışmalarından bu yönüyle faydalanacağını"** belirtmektedir. Önceki sayfalarda da belirtildiği gibi, materyalist felsefenin **"tam anlamıyla etkisiz hale getirilmesi"** ise ancak Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmetler neticesinde gerçekleştirilecektir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi için burada **"o vazifesini bizzat kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez"** sözlerini kullanmıştır. Bunun nedeninin ise, **"Hz. Mehdi'nin dünya çapında tüm 'Müslümanların manevi lideri' olarak 'siyaset ve saltanat alanında gerçekleştireceği büyük görevleri' nedeniyle vakti olmaması olduğunu**" belirtmiştir.

Bediüzzaman'ın bu açıklamaları **"Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanlarının manevi lideri olarak siyaset ve saltanat alanlarında dünya çapında pek çok hizmette bulunacağını"** açıkça ortaya koymaktadır.

***4)** ... Ahir zamanda **şeriat-i Muhammediyeyi** (Peygamberimiz (sav)'in yolunu, Kuran ahlakını) **ve hakikat-i Furkaniyeyi** (Kuran ahlakının esaslarını, hakikatlerini) **ve sünnet-i Ahmediyeyi** (ASM) (Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) **ihya ile** (yeniden canlandırma ile), **ilan ve icra ile** (herkese duyurarak ve uygulayarak), **BAŞKUMANDANLARI OLAN "BÜYÜK MEHDİ"NİN kemal-i adaletini** (yüce adaletini) **ve hakkaniyetini** (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) **dünyaya göstermeleri gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların** (cemiyet hayatına ait kuralların) **muktezasıdır** (gereğidir)..." (Şualar, s. 456)*

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde de bildirildiği gibi, Hz. Mehdi'nin İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılmasıyla birlikte yeryüzünde görülmemiş bir adalet, huzur ve barış ortamının yaşanacağını belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin bu yüce adaletine ve hakkaniyetine tüm dünya şahit olacaktır. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin dünya çapında gerçekleştireceği bu görevi **"başkumandanlık"** sıfatıyla gerçekleştireceğini ifade etmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin **"tüm dünya Müslümanlarının liderliğini"** üstleneceğini bir kez daha açıklamaktadır. Bu konuda sorulacak birkaç soruya verilecek cevaplar, Hz. Mehdi'nin bu özelliğinin çok açık bir şekilde anlaşılmasını sağlayacaktır:

-Hz. Mehdi'nin "başkumandanlık" sıfatını taşıması ne anlama gelmektedir?

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu sıfatını hatırlatarak, Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanları üzerinde **"yönetici"** konumunda olacağını bir kez daha açıkça ifade etmektedir.

-Hz. Mehdi'nin tüm dünyaya kemal-i adaletini ve hakkaniyetini göstermesi nasıl gerçekleşecektir?

Yüce bir adalet anlayışının ve haktan ayrılmayışın tüm dünyaya gösterilmesi ancak **"dünya çapında bir idare gücüyle"** söz konusu olabilir. Tüm insanların Hz. Mehdi'nin adalet anlayışına şahit olmaları, Hz. Mehdi'nin **"adalet sağlayabilecek yetkilere sahip bir konumda olacağını"** göstermektedir.

Batın tefsircilerine göre:

Bediüzzaman'ın burada yer verilen birkaç sözü dahi, Hz. Mehdi'nin İslam dünyasının lideri olacağı konusunda Bediüzzaman'ın çok açık ifadeleri olduğunu ortaya koymaktadır. Buna rağmen Bediüzzaman'ın sözlerinin çeşitli şekillerde tevil edilerek Hz. Mehdi'nin bir makam sahibi olmayacağı fikrinin öne sürülmesi, Bediüzzaman'ın Risaleler'deki anlatımlarıyla tümüyle çelişmektedir. Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin yerine getireceğini bildirdiği yukarıda sayılan dünya çapındaki görevlerin her biri, Hz. Mehdi'nin bu lider vasfıyla gerçekleştireceği vazifelerdir.

Büyük mütefekkir Bediüzzaman, şüphesiz 13. asrın müceddididir. Ancak kendisinin de Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda açıkladığı gibi, **"TÜM MÜSLÜMANLARIN LİDERİ"** vasfını taşıması söz konusu olmamıştır. Allah'ın izniyle

tüm İslam alemi için büyük müjdeler içeren bu olaylar, ahir zamanda Hz. Mehdi vesilesiyle yaşanacak ve bu ünvanı da Hz. Mehdi taşıyacaktır. Bediüzzaman, bu konuyu tüm bu delilleriyle birlikte anlatarak, kendisinin ahir zaman Mehdisi olmadığını açık bir şekilde ifade etmiştir.

Bugün dünyada 1 milyarın üzerinde Müslüman yaşamaktadır. Dünya tarihinde ilk defa Müslümanlar sayıca bu kadar çokturlar. Bu büyüklükte bir kitleye önderlik tarihte kimseye nasip olmamıştır. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, bu şerefli vasfı Allah'ın izniyle ahir zamanın **"Büyük Mehdisi"** taşıyacaktır.

BEDİÜZZAMAN'IN RİSALELERİN TEFSİR EDİLMESİNE BAKIŞ AÇISI NEDİR? BEDİÜZZAMAN HAYATTA İKEN RİSALELERİ TEFSİR ETME YAKLAŞIMINA İZİN VERMİŞ MİDİR?

Bediüzzaman'ın eserlerinin geniş kitleler üzerinde oluşturduğu samimi etki son derece açıktır. Dolayısıyla insanlar üzerinde böylesine geniş çaplı etki uyandıran eserlerin, anlaşılamaz ya da çözülemez bilgiler içerdiğini iddia edebilmek hiçbir şekilde mümkün değildir. Bu gerçekler, Bediüzzaman'ın Risaleler'deki apaçık sözlerini bir kez daha tefsir etme ve yorumlama gibi girişimlere hiçbir şekilde ihtiyaç olmadığını da açıkça ortaya koymaktadır. Dahası kitap boyunca da anlatıldığı gibi, Risaleler'in batıni tefsir mantığıyla ikinci bir kez daha tefsir edilmesi pek çok açıdan sakıncalı bir yaklaşımdır.

Bediüzzaman böyle bir tefsir anlayışına karşı olduğunu pek çok kez ifade etmiş ve böyle bir girişimin engellenmesi için bu bakış açısını anlatan sözlerini Risaleler'e ekletmiştir. Risaleler'in her kesimden, her yaştan, her meslekten insanlar tarafından kolaylıkla anlaşılabileceğini belirtmiş; bu nedenle sözlerinin ayrıca tefsir edilmesine ihtiyaç olmadığını ifade etmiştir. Böyle bir tefsir mantığı ile sözlerinin gerçek anlamından uzaklaşabileceğini hatırlatmış; bunun yerine konulara ilişkin bir açıklama gerekiyorsa, bunun aynı sayfada yer verilecek kenar notlarıyla izah edilmesinin daha yerinde olacağını söylemiştir. Hatta bu tür tashihler engellenmediği takdirde, Risaleler'deki sözlerinin suistimale açık hale geleceğini belirtmiştir.

Dolayısıyla Bediüzzaman'ın Risaleler'deki tüm sözlerinin, onun bu hatırlatmaları doğrultusunda ve Risaleler'deki açık izahları esas alınarak değerlendirilmesi gerekir. Bunun dışında, **'falanca kişinin rüyası, falanca kişinin özel sohbetlerde duydukları, falanca kişiye yapılan özel açıklamalar'** gibi izahların hiçbir geçerliliği yoktur. Bediüzzaman'ın yazımını bizzat tashih ve tasdik ettiği eserlerindeki sözleri dururken, bunların yerine, hepsi birbirinden farklı kişilerin ağzından aktarılan birbirinden farklı açıklamaların esas alınması hiçbir açıdan doğru bir yaklaşım olmaz.

Bu durum Bediüzzaman'ın Risaleler'de anlattığı her konu için geçerlidir ve Bediüzzaman'ın her bir sözü bu bakış açısıyla değerlendirilmelidir. Bediüzzaman'ın talebelerinden Mustafa Hulusi, Bediüzzaman'ın bu konudaki düşüncelerini şöyle dile getirmektedir:

Ey hocalar ve ehl-i kalb! Soracağınız suallerin cevaplarını Risale-i Nur'da bulabilirsiniz. Ehl-i keşf *(gözle görülmeyen gaybi hakikatleri Allah'ın lütfuyla keşfedip bilen evliyalar)* ***ve kalbden birisi, benim gibi aciz bir insandan Mehdi'yi***

soruyor. "Ne vakit gelecek..." Daha Mehdi'yi anlayamamış. Dabbetü'l-Arz kimler olduğunu bilmiyor. Bunlara dair, Risaleler'de birer bahis *(söz, açıklama)* ***vardır. Her müşkil sualin (zor sorunun) cevabını o Risaleler'den arayınız, bulursunuz.*** *(Mustafa Hulûsi, Barla Lahikası, s. 143)*

Bediüzzaman ise Emirdağ Lahikası'ndaki bir sözünde, her konuda olduğu gibi bu konuda da en doğru açıklamaların Risaleler'de bulunabileceğini hatırlatmış, Risaleler'de yazılanlar okunduğunda adeta kendisiyle görüşülmüş gibi en doğru bilgilere ulaşılabileceğini belirtmiştir:

Risale-i Nur'un her bir kitabı bir Said'dir. Siz hangi kitaba baksanız benimle karşı karşıya görüşmekten on defa ziyade hem faydalanır, hem hakiki bir surette benimle görüşmüş olursunuz. Risale-i Nur bana hiçbir ihtiyaç bırakmıyor*. (Emirdağ Lahikası, s. 159)*

... Çünkü der: ***"Benimle görüşmek isteyen, eğer ahiret için, Risale-i Nur için ise; Risale-i Nur bana kat'iyyen ihtiyaç bırakmamış. Milyonlar nüshası her birisi on Said kadar faide veriyor****... (Emirdağ Lahikası-2, s. 214)*

Bu sözler, pek çok konu gibi ahir zaman ve Mehdi konularında da gereken her türlü cevabın ve Bediüzzaman'ın bu konudaki tüm fikirlerinin Risaleler'de bulunabileceğini ve anlaşılabileceğini göstermektedir. Bu gerçeğe rağmen, ısrarla Risaleler'in yeterli olmadığını ya da tefsire ihtiyaç olduğunu öne sürmenin hiçbir mantığı yoktur. Bediüzzaman'ın her sözü, Risaleler içerisinde değerlendirilmeli; anlattığı bir konunun yanıtı, yine onun Risaleler'deki hikmetli sözlerinde aranmalıdır.

Ayrıca böyle bir tefsir mantığının, Risale-i Nur Külliyatı üzerinde nasıl bir etki oluşturacağının iyi düşünülmesi gerekir. Çünkü böyle yanlış bir yaklaşımla isteyen herkes, bunu meşru görerek Bediüzzaman'ın her sözüne kendince farklı bir açıklama getirebilir ve bu şekilde Bediüzzaman'ın hiçbir izahını kabul etmeyebilir. İsteyen kişi, kendince uygun görmediği her izahı, şahsi kanaatlerine ya da çevresinden duyduklarına göre tefsir etme yoluna gidebilir. Menfaatleriyle her çatışan, kendi düşünceleriyle her çelişen, kendince yapacağı batıni tefsirlerle kendisine Bediüzzaman'ın sözlerinden delil bulmaya çalışabilir.

Oysa çok açıktır ki bir asrın müceddidi olan, Allah'ın kendisine özel bir hikmet ve ilim bahşetmiş olduğu böyle bir şahsın, tüm dünya Müslümanlarını yakından ilgilendiren önemli açıklamalarının batıni tefsir adı altında yanlış yorumlanması son derece sakıncalıdır. Böyle bir bakış açısı, Risaleler'in orijinal halinden uzaklaşmasına ve Müslümanların yanlış bilgilendirilmelerine neden olacaktır. Bu da, Bediüzzaman'ın hikmetli sözlerinin ve kıymetli açıklamalarının gereği gibi takdir edilememesine ve pek çok insanın onun üstün ilminden, feraset ve basiretinden gereği gibi istifade edememesine yol açacaktır. Kuşkusuz Bediüzzaman'ın şahsına ve eserlerine gösterilecek en güzel sevgi, saygı ve sadakat, onun tüm Müslümanlara bıraktığı değerli mirası olan Risale-i Nur Külliyatı'na sahip çıkıp korumakla ve onun gerçekte söylemek istediklerini tam anlayıp onu desteklemekle mümkün olacaktır.

SONUÇ

Her takva sahibi mümin **"Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve <u>bizi takva sahiplerine önder kıl</u>," diyenlerdir."** (Furkan Suresi, 74) ayetinin hükmü gereği, inananlara "önderlik yapmak" isteyebilir.

Bir şahıs Müslümanları birleştiriyorsa, onların başına geçerek, Allah'ın izni ile Müslümanları içine düştükleri sıkıntı ve zorluklardan kurtarıp, huzur, adalet, bolluk ve refaha kavuşturuyorsa bu kişiye ne dendiği önemli değildir. O şahsa ister bir lider, ister birleştirici densin, o Hz. Mehdi'nin en büyük alameti olan icraatı yapmış olacaktır. Bu nedenle, "sadece ona has olan icraatları kim yerine getirirse, Mehdi o kimsedir" şeklindeki yaklaşım ve hüsn-ü zan doğru olacaktır. Burada önemli olan, böyle tarihi ve mukaddes bir görevin yerine getirilmesidir. Dolayısıyla Müslümanlara Altınçağ'ı yaşatacak şahsın, -adı ne olursa olsun- Mehdi olması umut edilir ve Peygamberimiz (sav)'den 1400 yıl sonra bunları başaracak kişi için de "herhalde O'dur" diye düşünülebilir.

Bediüzzaman da eserlerinde, geleceği hadislerde net olarak açıklanan Hz. Mehdi'nin çıkışı, müjdelenmemiş olsaydı dahi, gelmesinin adetullaha (Allah'ın kainatta koyduğu değişmez hükümlere) uygun olduğunu şu şekilde belirtmiştir:

Herşeye gücü yeten Allah, Hz. Mehdi ile İslam'ın üstündeki karanlığı dağıtabilir. Ve vaad etmiştir, vaadini elbette yapacaktır. Kudret-i İlahiye (Allah'ın gücü) noktasında gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab (sebepler bazında) ve hikmet-i Rabbaniye (Allah'ın dilemesi) noktasında düşünülse, yine o kadar makul ve vukua (gerçekleşmeye) layıktır ki; ***eğer muhbir-i Sadık'tan*** *(doğru sözlü olan Peygamber (sav)'den)* ***rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır diye ehl-i tefekkür*** *(tefekkür ehli, alimler)* ***hükmeder****." (Mektubat, s. 411-412)*

Ayrıca bu durum sadece Hz. Mehdi için değil, Hz. İsa için de geçerlidir. Hristiyanlık dinini hurafelerden arındırıp, özüne dönmesine vesile olan bir şahıs, aynı zamanda Hristiyanlığın Kuran'a tabi olmasına, iki dinin mensuplarının ittifaklarına vesile olsa ve anne babası da olmasa, bu şahsın da Hz. İsa olması umut edilir. Sonuç olarak bu mübarek şahıslar Allah'ın izni ile gelecek ve kaderlerinde olanı yaparak İslam ahlakının yeryüzüne hakim olmasına vesile olacaklardır.

Bediüzzaman da, Allah'ın bu adetullahını bilerek eserlerinde Hz. Mehdi'nin çıkışı ve İslam ahlakının dünya hakimiyetine vesile olması konusunda hiçbir şüphesi olmadığını ifade etmiş ve bu fikirlerini de en anlaşılır ve en hikmetli sözlerle tüm Müslümanların bilgisine sunmuştur. Bediüzzaman'ın son derece açık ve samimi ifadelerle ortaya koyduğu bu gerçekleri, hiçbir delil olmadan, sadece yorum, tevil ya da tefsir adı altında örtmeye çalışmak ve bu yolla 30-40 yıldan beri belki de binlerce insanın yanlış yönlendirilmesine neden olmak, elbette ki büyük bir sorumluluktur.

Dolayısıyla batın tefsirciliğinin, kitap boyunca anlatılan tüm bu yönleri dikkatle değerlendirilmeli ve Bediüzzaman'ın sözlerinin, gerçek anlamıyla tüm Müslümanlar tarafından anlaşılıp öğrenilebilmesinin yolu açılmalıdır. Allah'ın izniyle çok yakın bir gelecekte Bediüzzaman'ın bu müjdeleri gerçekleşecek; tüm dünya Hz. Mehdi'nin liderliği altında toplanacak, Kuran ahlakının yaşanmasıyla birlikte anarşi ve kargaşa ortamı son bulacak ve yeryüzüne huzur ve barış hakim olacaktır. Tüm İslam ümmetinin 1400 senedir beklediği bu tarihi şahsın gelişi, o güne kadar yanlış bir bakış açısıyla yapılan tüm tevil ve tefsirlerin geçersizliğini zaten açığa çıkaracak ve Bediüzzaman'ın sözlerinin hikmetini açıkça ortaya koyacaktır. Ancak asıl önemli olan, bu mübarek şahsın gelişi için tüm Müslümanlarla birlik olup en güzel hazırlığı yapabilmek; bu tarihi ve şerefli olayda Hz. İsa'nın ve Hz. Mehdi'nin destekçilerinden ve yardımcılarından olabilmektir. Allah'ın Kuran'daki hakimiyet vaadi ve Peygamberimiz (sav)'in müjdeleri gerçekleştiğinde, öncesinde bu gelişmelerden şüphe duyan kimselerden olmanın, kişiye dünyada ve ahirette sorumluluk yükleyebileceğinin ve mahcubiyet yaşamasına neden olabileceğinin de unutulmaması gerekmektedir.

Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin ahir zamanın beklenen kutlu şahısları oldukları anlaşıldığında, Allah'ın izniyle tüm dünya onları sevgiyle kucaklayacak, onları içtenlikle benimseyecek, onlara ve kendilerini çağırdıkları Kuran ahlakına tabi olacaklardır. Elbetteki bu olaylar gerçekleştiğinde de bu mübarek insanlara destek olabilmek çok büyük bir nimet ve güzelliktir. Ama unutulmamalıdır ki, asıl olarak bu şahısların gelişinden önce doğruyu savunarak onlar için hazırlık yapmak da Allah Katında üstün bir karşılık bulacak olabilir. Ahir zamanın bu tarihi şahıslarının en yakın yardımcılarından olabilmek için tüm Müslümanların birbirleriyle yarışmaları, aynı zamanda Kuran ahlakının da bir gereğidir. Allah Kuran'da Müslümanları yükümlü kıldığı hayırlarda yarışma ahlakını bizlere şöyle bildirmektedir:

Herkesin (her toplumun) yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Öyleyse hayırlarda yarışınız. Her nerede olursanız, Allah sizleri biraraya getirecektir. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 148)

EK BÖLÜM:
EVRİM TEORİSİNİN SONU

Darwinizm; ara fosil olmadığı halde varmış telkini yapar… Geçersiz deliller sunar… Bulunan bütün fosiller yaratılışı ispat ettiği halde bunun tam aksini savunur… Tesadüfler sonucu oluşma ihtimali ancak 10^{950}'de 1 olan, -yani "oluşması imkansız olan" proteinlerle- yine tesadüfler sonucunda, sanatçılar, bilim adamları, profesörler meydana geleceğine inandırmaya çalışır. Hatta meydana gelen profesörlerin, kendilerinin nasıl tesadüfen meydana geldiğini üniversiteler kurarak araştırdığına da inandırmaya çalışır…

Darwinizm; bir canlı hücre kromozomunda dev bir kütüphaneden daha fazla bilgi kodlanmış olmasını, kör tesadüflerin mucizesi olarak görür… Görmeyen, duymayan, hissetmeyen, şuursuz atomların, gören, duyan, hisseden, düşünen şuurlu insanlar haline gelmesini, tesadüflerin ilahi gücünden olduğunu iddia eder… Tesadüf, Darwinizm'in mucizeler meydana getiren ilahıdır.

1. **Darwinizm artık proteinlerin evrimle oluşabileceğini iddia edemiyor.** Çünkü tek bir proteinin bile tesadüfen doğru dizilimle oluşma ihtimali teorik olarak 10^{950}'de 1 dir. Bu ise gerçekleşmesi matematiksel olarak imkansız bir ihtimaldir.

2. **Darwinizm artık fosilleri evrime delil olarak gösteremiyor.** Çünkü 19. yüzyılın ortalarından bu yana dünyanın dört bir yanında yapılan arkeolojik çalışmalarda, evrimcilerin milyonlarca olduğunu iddia ettikleri "ara geçiş formu" fosillerinden tek bir tane bile bulunamadı. "Kayıp halkaların" bilim dışı bir efsane olduğu anlaşıldı.

3. **Evrimciler bugüne kadar bulunmuş olan 100 milyon fosil karşısında çaresiz kalmışlardır.** Çünkü bulunan tüm fosiller yaratılışı destekler, ispat eder mahiyettedir.

4. **Evrimciler artık Archaeopteryx'in kuşların atası olduğunu iddia edemiyor.** Çünkü Archaeopteryx fosilleri üzerinde yapılan son incelemeler bu canlının "yarım kuş" olduğu iddiasını çürütmüştür. Archaopteryx'in uçuş için gerekli anatomi ve beyin yapısını kusursuz olarak barındırdığı yani bir kuş olduğu anlaşılmış, böylece "kuşların evrimi masalı" evrimciler için savunulamaz olmuştur.

5. **Darwinizm artık "At Serisi" diye ortaya konulan sahte dizilimi kullanamıyor.** Çünkü bu sahte serinin geçmişte farklı devirlerde ve farklı coğrafyalarda yaşamış bağımsız canlı türlerinden ibaret olduğu anlaşıldı.

6. Darwinizm artık sudan karaya çıkış hikayesi için Coelecanth isimli fosili kullanamıyor. Çünkü soyu tükenmiş bir ara-form olduğu iddia edilen bu canlının halen yaşamakta olan bir dip balığı olduğu ortaya çıkmıştır ve bu canlı bugüne kadar 200'den fazla sayıda -canlı olarak- yakalanmıştır.

7. Darwinizm, Ramapithecus, Australopithecus Serisi (*A. Bosei, A Robustus, A. Aferensis, Africanus vb.*) gibi canlıların insanların ataları oldukları iddiasını artık savunamıyor. Çünkü bu fosiller üzerinde yapılan araştırmalar, bunların insan ile hiçbir ilgisi olmadığını ve tamamının geçmişte yaşamış maymun türlerinden ibaret olduğunu ortaya koymuştur.

8. Darwinizm rekonstrüksiyon (canlandırma) çizimlerle artık insanları kandıramayacak. Çünkü eskiden yaşamış hayvanların kalıntılarına dayanılarak yapılan bu canlandırmaların (rekonstrüksiyon) hiçbir bilimsel değere sahip olmadığı ve tamamen güvenilmez oldukları bilim adamlarınca açıkça ortaya konmuştur.

9. Darwinizm artık "Piltdown Adamı"nı evrime delil olarak gösteremiyor. Çünkü, yapılan araştırmalar "Piltdown Adamı" diye bir fosilin hiçbir zaman var olmadığını, insana ait bir kafatasına orangutan çenesi eklenerek insanların 40 yıl boyunca kandırıldığını ortaya çıkardı.

10. Darwinizm "Nebraska Adamı"nın ve sözde ailesinin evrimi ispatladığını artık savunamıyor. Çünkü "Nebraska Adamı" hikayesinin dayandırıldığı azı diş kalıntısının aslında soyu tükenmiş yabani bir domuza ait olduğu tespit edildi.

11. Darwinizm artık doğal seleksiyonun evrime sebep olduğu iddiasını savunamıyor. Çünkü, söz konusu mekanizmanın canlıları evrimleştiremeyeceği, onlara yeni özellikler kazandırmayacağı bilimsel olarak ispatlanmıştır.

Darwinistlerin yukarıda sayılanlardan başka daha pek çok yanlış bilgilendirmesi söz konusudur. Bunların tamamının geçersizliği zaman içinde ortaya çıkmıştır. Örneğin; evrimleştirici özelliği olduğu iddia edilen mutasyonların tamamen tahrip edici özelliğe sahip olduğu ve canlılara gelişme değil hastalık, sakatlık veya ölüm getirdiği görülmüştür… Darwinistlerin insan embriyosunda solungaç olarak gösterdiği yapının gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olduğu anlaşılmış, üstelik embriyo çizimlerinde evrimi desteklemek için değişiklikler yapıldığı da ortaya çıkmıştır. Bakterilerdeki antibiyotik direncine ait genetik bilginin bakterinin "var olduğu andan itibaren" DNA'sında bulunduğu ortaya çıkarılmıştır…

Yakın tarihin en büyük İslam alimlerinden biri olan Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri ve yazmış olduğu Risale-i Nur Külliyatı, yüzbinlerce insanın hidayetine vesile olmuştur.

Risale-i Nurlar'da konuların anlatımındaki sadelik ve açıklık herkesin kolaylıkla istifade edebileceği şekildedir. Buna rağmen bazı çevrelerde, Bediüzzaman'ın eserlerinin şifreli ve karmaşık olduğu, bu sebeple tefsire ihtiyaç bulunduğu yönünde yanlış bir kanaat bulunmaktadır.

Bediüzzaman'ın açık anlatımının ardında batıni anlamlar gizlendiği; dolayısıyla Bediüzzaman'ın anlatmak istediği gerçeklerin ancak batıni tefsir ile anlaşılabileceğini öne sürülmekte, böylelikle önemli bir yanılgı sergilenmektedir.

Oysa, Risaleler, Bediüzzaman Said Nursi hayattayken yayınlanmıştır. Bediüzzaman eserlerini bizzat kendisi tashih etmiş ve düzeltmiş, neyin doğru olduğunu düşündüyse ve gerçek kanaati ne ise onları yazmıştır. Diğer taraftan Bediüzzaman, sözlerinin yeniden tefsir edilmesinin sakıncalı olacağını ve buna karşı olduğu yönündeki fikirlerini eserlerinde açıkça beyan etmiştir.

Bu kitabın amacı, "batın tefsirciliği" konusunu ele almak, bu düşünce ile yapılan tefsirlerin yanlışlığını ve bunların Bediüzzaman'ın izahlarıyla olan çelişkisine bizzat Bediüzzaman Said Nursi'nin sözleriyle ortaya koymaktır.